

[Öncülerden Olma Yolunda]

bayraktar

SANÇAKTEPE AZİZ BAYRAKTAR ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
DÖNEMLIK OKUL DERGİSİ | BAHAR 2016 | YIL : 2 | SAYI : 3

"Gençlik Mevsimi"

Aziz Bayraktar'da NELER OLUYOR? 32-33

Adem Karaslan / Gençlik ve Genç Üzerine 8-9

Dauut Doğan / Bence Şimdi Sende Herkes Gibi Değilsin 18-19

Hikmet Anıl Öztekin ile Söyleyişi 42-43

"Zaman Bendedir Ve Mekân Bana Emanettir!" Şuurunda Bir Gençlik...

Eser Giyim

Giyimde, Ayakkabıda, Çantada
Tek Adres

Samandırada Bulunan
Tüm Okul Kıyafetleri,
Ayakkabılar Ve Çantalar
Eser Giyimde

DeFacto imza KINETIX SCOOTER

Abdurrahman Gazi Mah.
Osmangazi Cad. No: 143 / SAMANDIRA
Sabri ESER - 0216 311 99 80

AKAŞ

Pasta – Cafe – Restaurant

*Kaliteden Ödün
Vermeden
1988 Den Beri...*

Merkez Şube

Emek Mah. Fatih Cad.
No:33 Sancaktepe

Samandıra Şube

Osman Gazi Mah. Ata Yolu Cad.
No:6/A Samandıra

Esenkent Şube

Esenkent Mah. Atatürk Cad.
No:59 Ümraniye

ÖSYM

YGS PUANLAR ve BAŞARI SIRLARI SANCAKTEPE AZİZ BAYRAKTAR ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ 2016 YILI YGS SON SINIF ÖĞRENCİLERİ İLK 10 PUAN LİSTESİ

Sıra No	Ad Soyad	SAYISAL				Ad Soyad	SÖZEL				Ad Soyad	EŞİT AĞIRLIK			
		YGS1		YGS2			YGS3		YGS4			YGS5		YGS6	
		Puan	Başarı Sırası	Puan	Başarı Sırası		Puan	Başarı Sırası	Puan	Başarı Sırası		Puan	Başarı Sırası	Puan	Başarı Sırası
1	AYŞE BAŞTUĞ	374.7991	77.691	374.2873	74.486	RABIA KAYA	373.8687	66.172	374.9797	49.997	AYŞE BAŞTUĞ	371.9899	82.343	386.9311	67.382
2	SEFA KARAPEHLİV	359.7047	96.686	359.8928	91.529	MUHAMMET YASİR	369.1051	75.138	369.7409	57.493	SEFA KARAPEHLİV	360.99	104.304	368.7843	93.810
3	RUKEN ALGEMİ	335.4427	132.876	332.452	128.502	FEYZANUR ERDEM	363.6602	86.742	369.4488	57.947	RUKEN ALGEMİ	336.138	170.589	352.8847	121.756
4	ABDULLAH SANCAK	331.8605	139.189	336.3994	122.769	ESMA ÖZBEK	371.53	70.424	368.0458	60.220	SELCAN KOŞUNALP	365.8977	94.068	352.0697	123.328
5	SELCAN KOŞUNALP	331.0055	140.714	316.4579	154.121	MERVE ÖZER	360.6086	93.852	359.3873	75.879	GAMZE ŞAHİN	349.7252	131.315	341.8653	144.992
6	SONGUL İMRE	322.4934	156.845	322.7741	143.622	SELCAN KOŞUNALP	365.0965	83.532	357.7264	79.186	SONGUL İMRE	314.1229	251.344	334.6726	162.106
7	GAMZE ŞAHİN	319.4221	163.017	305.893	173.591	YILDIZ YILMAZ	354.5904	108.763	356.5906	81.627	EYLEM KILIÇ	325.6245	205.814	329.6679	174.859
8	KADER ÖZTÜRK	311.7308	179.039	314.6347	157.292	FATİH YUĞİT	347.8442	128.205	346.2323	101.053	ABDULLAH SANCAK	291.277	366.540	324.895	188.168
9	EYLEM KILIÇ	309.033	185.895	294.1812	197.897	ESMA UYAR	350.687	119.716	346.4675	105.661	ESMA ÖZBEK	342.436	151.478	323.6115	191.859
10	ESMA ÖZBEK	303.9129	198.324	317.3704	152.549	ALİ CİHAN ALPAK	339.7446	154.879	346.2437	106.291	MUHAMMET YASİR	356.3139	114.922	319.6151	203.709

İmtiyaz Sahibi
Okul Müdürü
Sami Sarı

Genel Yayın Yönetmeni
Recep Kocaman

Editör
Zeynep Eyigün

Yayın Kurulu
Recep Kocaman
Mustafa Tınmaz
Davut Doğan
Yunus Uludağ
Zeynep Eyigün
Gönül Yahşi
Kader Kaya
Rumeysa Hilal Ay
Rumeysa Duman
Gizem Demir

Reklam Komisyonu
Recep Kocaman
Bilal Subaşı
Davut Doğan

Adres
Osman Gazi Mah.
Genç Osman Cad.
Erguvan Sk No:9 / Pk: 34885 /
Samandıra / Sancaktepe / İstanbul

Telefon
0216 561 77 88 / 89

Fax
0216 561 77 90

E-Posta
azizbayraktarih@hotmail.Com

Web
azizbayraktar.meb.k12.tr

Tasarım & Uygulama
Semanur Tavşan
semanur.tvsn@gmail.com

Matbaa
Dergah Ofset
0212 489 33 33

İçindekiler

- 7 Gel Efendim
8-9 Gençlik ve Genç Üzerine
10 Gençliğini Bilen Rabbini Bilir
11 Kudüs'ün İmtihanı
12 İronikleştiremediklerimizden Misiniz II
13 Haykırış
14 Hucurat Suresi Işığında Bi' Genç Aranıyor
15 Derler
16-17 Mikrofon Öğrencilerde(Part2)
18-19 Bence Sende Şimdi Herkes Gibi Değilsin
20-21 Mikrofon Öğrencilerde(Part2)
22-23 Veysel Çelik Demir ile Kum Sanatı
24-25 Güneydoğu ANAdolu
26-27 Emektarlarımız
28-29 Bir Millete Unutturulan Zafer
30 Aile Mektebi
31 Tiplemeler
32-33 Aziz Bayraktarda Neler Oluyor ?
34 Ne Okusak Ne Dinlesek ?
35 Umut Işığı
36 Ey Sevgili
37 En Son Ne Zaman
38-39 Öncü Şahsiyetler1
40-41 Öncü Şahsiyetler2
42-43 Hikmet Anıl Öztekin İle Söyleyişi
44-45 Gençliğim Eyvah
46 Fütuvvet ve Ashab-ı Kefh
47 Sende mi Şair Oldun Brütüs ?
48 Nur Peygamberim
49 Mehmet Akif'in Gençlik Modeli
50 Karikatür Diyor Ki
51 Saklı Cevher
52 İşte Ben
53 Talihsiz Kelimeler
54-55 Ah Bu Sanal Alemin Gözü Kör Olsun
56-57-58-59 Mezunlarımız
60-61 Mezunlarımız

Editor' den

Gençlik Başım da Duman

Toplasın yamacımıza gençler. Zira bu giriş en çok size ithaf olacak. Ne de güzel taşıyorsunuz gençlik sıfatını üstünüzde. İnsanın yaşı ilerledikçe daha mı özlem duyuyor geriye, gençlik günlerine? Ne mutlu ki size, birileri arkanızdan 'Hop genç, bakar mısın' diye sesleniyor hâlâ. Bunun nasıl güzel bir duygu olduğunu 30'lu, 40'lı yaşlara geldiğinizde anlayacaksınız. Bunları iç çeke çeke yazıyoruz ama bizim de yasımız fazla yok. Henüz 'amca', 'teyze' olacak kıvama gelmedik :) Neydi o reklam? 'Bana teyze, teyzeeee dediler, döndüm baktım bana dedilerrr.' Şu şarkıdaki sözler çiğköfte acısı gibi gelmiyor mu size de? Bunu not edin gençler: Gençlik, dürüm arasındaki marul gibi saklı kalmıyor elimizde...

Gençlik olsun dedik 3.sayımızın gündemi. Hem yeni sayının heyecanı, hem gençlik günlerimizin buhuru sardı bizi. Hazırlıklarımızı yine büyük bir titizlikle sunmak istedik beğenilerinize. Belki sizler bu sayıyı okurken biz de bir yaş daha gençleşiriz. Yani sayfanın kırışmasına benzemez insanın alnındaki çizgiler. Yani ne yaparsın da alından silemezsin o izleri. Yaşamdan dakikalarla atılır her biri. Ömür geçerken tik tak, tik tak diye, her salisede bir çizgi daha çekilir.

Önemli olan gençlikte neler yaptığınız ve geleceğe neler taşıyacağınızdır aslında.

Gençliğinde "Hıf'ul-Fudul"a (Erdemliler Topluluğu) katılmış bir peygamberin ümmeti olma şerefiyle müşerref olurken acaba bizler gençliğimizi nelerle geçiriyoruz? Gençken neler yazmış Cemil Meriç, hangi faaliyetler içinde olmuş Mehmet Akif, Kemal Tahir gençlik günlerinde ne acılar çekmiş? Yazarların, şairlerin, söz sahibi her insanın geçmişinde neler yaşadığına bir bakın. Nice yokluklar ve sıkıntılar içinde bugünlere eser bırakmışlar. Çoğu, fikri ve yazıları yüzünden hapis yatmış, kimisinin yasaklanmış kitapları. Fakat bu olumsuzluklara rağmen ülkeleri için gayretle çalışmış ve gençliklerini istedikleri gibi yaşayamayıp kendisinden sonra gelecek genç nesiller için kalemlerinden mürekkep yerine ter akıtmışlar.

Size emanet verilen bu gençlik nimetini en güzel yollarda, en verimli çalışmalarla, en bereketli rızıklarla taçlandırmakla yükümlüsünüz. Hele ki imam hatip sıralarında yetişmiş sizlerin üzerinde bu 'gençlik hırkası' çok da iyi duracaktır. Tıpkı Necip Fazıl'ın dediği gibi "Kim var!" diye seslenilince, sağına ve soluna bakınmadan, fert fert "Ben varım!" cevabını verici, onurlu bir gençlik... Gençlik gülleriniz solmasın, gençlik şarkılarınız susmasın, gençlik ışığınız hep yansın.

Hoşça kalın, genç kalın!..

► Cüneyt İNCE
Felsefe Öğretmeni

Gel Efendim

*Ülkedeki kuşlardan ne haber vardır?
Mezarlardan bile yükselen bir bahar vardır, (1)
Ey sevgili,
En sevgili...*

*Kuşlardan bile habersiz kaldık çünkü sen yoktun ey sevgilim
Mekke sokaklarında uçuşan kuşlar bir bir göç ediyor sessizliğe ve sessizliğe...
Sen yoksan kanatlar kırık ve gökyüzü kap karanlık... Bahar, kır çiçekleri, sevgili...
Bütün naatlarda sen, bütün şiirlerde sen, bütün sözlerde sen, ey güzel sevgilim
Gelsen keşke Medine olsa gönlümüz ve haykırırsak "ta le al bedru aleyyna" diye...*

Yazdığım ne naat ne şiir, ne de bestesi olan içten bir ezgi... Benimki sadece okyanusta su arayan zemheride cayır cayır yanan bir yürek. Dedim ya ne şairim ne mahlası olan bir padişah... Deli gömleği giymiş bir peygamber aşığıyım. Aşkın aslında görmeden sevmeyi, kokusunu almayı, onula yaşamak olduğunu anlamıştım Hira'ya çıkarken. Her adımda sen, her taşta ayak izlerin...Nur Dağı sensiz buruk ve kederli, Nur Dağı sensiz ve sessiz...

Nerdesin efendim? Gel ki ülkemdeki kuşlar uçmayı öğrensin, ağustosta kar zemheride cayır cayır yanalım, gel ki mezarlarda bahar bir bir yükselsin, ölü kalpler dirilsin gel efendim gel!

*Aşkı sende,
Sevgiyi sende,
Merhameti sende öğrendik.*

Taif' te taşa karşı gül, meydanlarda küfre karşı güzel söz, ambargoya karşı hicret....
Diri diri gömülen kız çozukları değildi aslında; diri diri gömülen erkeğin namusu, onuru, haysiyeti ve şahsiyeti. Onlar gömdükçe tohum olup çıkıyorlardı her bahar kır çiçekleri.... Sen gelince bahar da geldi kır çiçekleri de....

*İlmi sende,
Edebi sende,
Hayayı sende öğrendik.*

Kadın değersiz, çocuk değersiz ve değersiz olan birçok şey ama sen gelince Bilalleri efendileri kıskandı, çocukları babaları, babası olanlar yetimlerini kıskandı.

*Ahlakı sende,
Güzelliği sende,
İffeti sende öğrendik.*

Komşuya iyi bakmayı, yetimi gözetip kollamayı, temiz konuşup temiz giyinmeyi, geceleri Allah aşkı ve korkusu ile ağlamayı senden öğrendik.

*Gel efendim yüreklere bahar ol gell
Ölü kalplere sağnak sağnak yağmur gibi gell*

Adem Karaaslan
Edebiyat Öğretmeni

G ençlik ve enç üzerine

"Bir gençlik, bir gençlik, bir gençlik..." diye inleyen şair gençliğin gelecek idealizmi ve dinamizmi anlamında toplumsal değişimin olmazsa olmaz en mühim lokomotif gücü olduğunun şuurunda olarak beklentisini ve ıstırabını ifade etmekteydi. Evet, gençlik gelecek namına en yalın ve klasik ifadesiyle milletin bekası ve istikbaliydi. **Bu nedendir ki devletler ve milletler hatta gelecek adına her dava gençlik üzerinden yol almaya çalışır.**

İnsan bir yolcudur. Çocukluktan gençliğe, gençlikten ihtiyarlığa, ihtiyarlardan kabre, kabirden haşre, haşirden ebede kadar yolculuğu devam eden garip bir yolcu. Ve bu hayat yolculuğunda insanın eline verilen en mühim sermaye de ömür sermayesi ve içindeki gençlik nimetidir

Sahip olunan ömür müddetinin en mükemmel zaman dilimi olan "**GENÇLİK**" aynı zamanda hayatın en önemli dönemidir. Gençlik zihnin ve gönlün en verimli en zinde olduğu zaman dilimidir. Bu zaman dilimini her yönüyle çok hızlı ve çok farklı duygu karmaşası içinde yaşayan kişidir genç. Genç içinde bulunduğu gençlik dönemine uyum sağlamakta ve ayak uydurmakta en çok zorlanan kişidir de aynı zamanda...

Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre, **15-25 yaş arası gençlik dönemi olarak kabul görmektedir... 10 senelik bu yaş aralığı ise insanın bütün çılgınlıklarının ve bunun da beraberinde pişmanlıklarının, en zirve yaptığı evredir hiç şüphesiz. Çünkü insanın kanının kaynadığı, içinin içine sığmadığı en değişken ve hareketli olduğu, hislerinin / duygularının kendisine ve yaptıklarına hâkim olduğu akli selim ve istikametli düşünmeden uzak, yanlış ve hataya en açık olunan daha doğrusu hissi ve fevri duyguların akli perdelediği, çıkmaz ve tehlikeli sokaklara sapıldığı kaçılmaz bir dönemdir gençlik. Malumdur ki kontrolsüz güç güç değildir prensibi adeta gençlik için ifade edilmiş gibidir. Kişinin bütün dünyevi ve uhrevi sıkıntıları gençlikteki kontrol edilemeyen bu his ve duyguların taşkınlıklarından vukua gelir.**

Mesela gençliğin su-i istimâli ile gelen hastalıkla hastahanelere ve taşkınlıklarıyla hapisanelere ve kalb ve rûhun gıdasızlık ve vazifesizliğinin yol açtığı sıkıntılarla meyhanelere, sefâhethânelere veya mezaristana düşeceklerini bilmek istersen; git, hastahanelerden ve hapisanelerden ve meyhanelerden ve kabristandan sor. Elbette ekseriyetle,

gençlerin gençliğinin su-i istimalinden ve taşkınlıklarından ve gayr-i meşrû keyiflerin cezası olarak gelen tokatlardan **eyvahlar, ağlamalar ve eseflerle** birlikte bizler pek az olan ömür sermayemizin en verimli dönemi ve adeta hazinesi olan gençliğimizi zayi ettik sakın bizim gibi müflis olmayınız

dediklerini duyacaksınız...

Balın bir çeşidi vardır ki **zehirli bal** tabir olunur. Buna Anadolu'da **deli bal** derler. Gıda olarak kullanılmaktan ziyade ilaç/antibiyotik olarak kullanılmaktadır. Eğer bu balı gıda olarak kaşık kaşık yerseniz sadece dilde bıraktığı tada karşın midede büyük bir sancının kıvrandırmasıyla kalmadığını hatta bu durumun ölüme kadar gidebileceğine şahit olursunuz... Aynen öyle de... **Gençlikteki lezzetler zehirli bala benzer...** İşlenen günahlar hata ve yanlışlar ilk başlarda nefiste cüzi bir tat bırakır fakat ruh, kalp ve hislerimizde öyle derin manevi tahribatlara yol açar ki ileriki yaşlarda bunlar pişmanlık tövbe, istiğfar ile temizlenmezse tıpkı o deli bal gibi kıvrandırmaya manen hem dünyamızı daha da mühimi ebedi hayatımızı mahveder.

İşte ahir zamanda genç olmak adeta ateşten gömlek giymekle eşdeğerdir... Özellikle milli ve manevi değerlerine bağlı bir genç... Böyleyseniz işiniz çok zor... Sahip olduğunuz manevi yönünüzü muhafaza etmek ve pusulanızı kaybetmeden hayat denizinde sahi-i selamete ulaşmanız ise zorların zoru.

Çünkü Efendimiz 'in (asm) çağlar aşan o nefes beyarıyla **ahir zamanda imanı muhafaza etmek kor ateşi elde tutmak kadar zor** olacak diye buyururken husussan gençlerin ahvalini nazarlara vermek istemiş olsa gerek. Böylesine vahim vartaların farkında olamayan, umursamaz bir gençlik ne okumaktan yana, ne de söz ve nasihat dinlemekten. Bu tablo ümitsizlik emaresi değil, sadece karşımızda duran aşikâr bir gerçek ve acilen çözülmesi gereken bir durum.

İlmi, zihni ve fikri gelişmeden mahrum kalan gençlik, ileriki dönemlerde oturaklı ve sağlam bir karakter kazanamaz. Tefekkür etmeyen, hayatı ve hadiseleri sorgulamayan, uydum kalabalıklara anlayışı ile gününü gün eden, hayat gayesi, hedef ve ufku olmayan bir gencin hem kendine hem de içinde yaşadığı topluma faydadan ziyade zarar vereceği aşikârdır.

Ahir Zaman'ı merak eden insanların çevrelerine bakmaları yeterli olacak. Akraba ilişkileri bitme seviyesine gelmiş, aileler bırakın öz evlatlarının manevi yönünü, maneviyata yönelen evlatlarını boş işlerle uğraşmakla itham ediyorlar ve dünyaya bağlayarak ve her şeyi dünyalık üzerine bina ederek öz evlatlarına en büyük zulmü yapıyorlar bir cihette. Tabii ki mesuliyet ailede de var ama gençler de sanıldığı gibi masum değil. Ey genç aklını İMAN ile başına al! Çünkü akıl, izan, feraset ve basiret denilen manevi duygular ancak ve ancak İMAN ile istikamet bulur. Nedir böyleyse gençlikte akıllı olmanın ön koşulu peki?

Akıllı genç odur ki ihtiyar gibi ölümü hatırlıktan çıkarmayıp gençlik hevesatında boğulmayarak on senelik bu fani dünyadaki bir gençlik için edebi / bâki gençliğini tehlikeye atmaz. Gençliğin sıkıntılarını karşı Yusuf Peygamber gibi dişini sıkarak sağlam ve kopmaz bir ip olan manevi dayanaklara sıkı sıkıya tutunur ve ateşten bir gömlek olan gençliğine iman, hayâ, edep ve takva elbisesini giydirerek ancak selametle hayatını idame ve ikame eder.

"Ben kimim? Nereden geldim? Nereye gidiyorum? Hayat gaye ve vazifem nedir?" gibi sorulara cevap veremeyen genç eğer bir de sağlam bir îmânî ders almamışsa, aklında ve kalbinde cirit atan şüphelerle, her şeye ön yargıyla bakan ve istikametini tayin edemeyen aklıyla, ruhunun alıcılarının manevi ayarlarıyla oynanmış ve bir türlü fabrika ayarlarına yani fıtratına dönemeyen bir gencin bu çetin hayat yolculuğunda gelecek namına mesafe alabilmesi mümkün mü?

Peki ya üniversite yollarında, haram sevdalar peşinde, uyuşturucudan tutun da bütün ahlaksızlık bataklığına batmış bu gençliğe kim el uzatacak? Bütün bu olumsuzluklar görülmezden gelinip yola devam mı edilecek? Bu yanlış gidişe "Durun kalabalıklar durun bu cadde çıkmaz sokak / haykırsam kollarımı makas gibi açarak." Demek suretiyle avazı çıktığı kadar feryat eden şair i duyan bir gençlik ve bu gençliğin feryadına sağına ve soluna kim var diye bakmadan el uzatıp kulak verecek sosyologlar, pedagoglar... ve isminin önünde türlü türlü eğitimci

ünvanları olanlar eğitimciler neredeler ve ne tür telaşeler içindeler acaba?

Bu asrın Yusuf ve Züleyhalarının ahir zamanın cazibedar yani mıknaşın demir tozunu çektiği kadar çekici binler fitne ve ayartıcı günah ve sefahati karşısında perişan vaziyetini gören ve adeta başkasının günahıyla dertlenen ve buna ağlayan diğer bir yüreği yanık asrın garibi de öte yandan "Karşımda müthiş bir yangın var. Alevleri göklere yükseliyor. İçinde evlâdım yanıyor, imanım tutuşmuş yanıyor. O yangını söndürmeye, imanımı kurtarmaya koşuyorum." diyerek bu helaket ve felaket asrının biçare gençlerini seksen küsur yaşına rağmen manevi bir itfaiyeci gibi kurtarmaya koşarsa bizler eğitim neferleri olarak bu gençliğin feryadına ve kurtarılmasına kayıtsız ve gayretsiz kalsak bunun vebali omuzlarımızı çatırdatacak kalp ve ruhumuzu parçalayacak bir manevi cürme ortak etmez mi hepimizi... Acaba başka hangi vahim bir tablo bu asrın gayretsiz insanlarını gayrete getirir gençliğin şu perişan vaziyeti karşısında... Ama yine iş gençlikte ve gencin kendisinde bitiyor ki saded kabilinden o gence seslenmek belki de haykırmak adına denilebilir ki:

Ey İnandığı gibi yaşamadığı için, yaşadığı gibi inanmış ve gündelik, boş işlerin koşuşturmasında ve telaşında olan biçare genç, paydos çılgınlıklara demenin zamanı gelmedi mi artık? Uzatın ellerinizi kurtuluş yoluna hep beraber gidelim,.. Çünkü gençlik hiç şüphe yok ki gidecek, ömür tükenecek, elimizde kalan ya imanımız ya da hesap veremeyeceğimiz günahlarımız ve pişmanlıklarımız olacak. Tercih size ait. Yol belli, yolcu belli.

GENÇLİĞİNİ BİLEN RABBİNİ BİLİR

“Allahü Teâlâ gençliğini
tâatla geçirenleri sever...
(Kenzül-İrfan 193)”

Mustafa TINMAZ
Meslek Dersleri Öğretmeni

Gençlik iki ucu keskin bıçak gibidir. Güzel bir şekilde kullanılır ve değerlendirilirse her türlü hayrın kapısını açar. Kötü bir şekilde kullanılırsa her türlü şerrin kapısını aralar. Bu keskin silah, insanın dünyasını da ahiretini de ya abad eder gül bahçesine çevirir ya da berbat eder diken tarlasına döndürür.

değerinin farkında olmayan bir gençliktir. Manevi zevk ve lezzetleri tadan, ibadet hazzını yüreğinde hisseden, dünyada maddi zevklerden başka kalp ve gönülle hissedilen zevklerin var olduğunu bilen bir gençlik yaradılışındaki değer ve kıymetin farkına varır. Gençlik kendini tanırsa dünyanın geçici olduğunu ahireti kazanmak için bir tarla olduğunu ve buradaki maddi zevklerin er ya da geç son bulacağını bilir, bu dünya ve içindekilere haddinden fazla kıymet vermez. Dünya hayatı oyun ve eğlenceden ibarettir şuuruyla ezan okunduğunda gerçek boyutuna geçip Rabb'inin huzuruna koşar.

Gençlik selim ve temiz insan fıtratıdır. Bulduğu hal üzere, yaratıldığı hal üzere temiz kalırsa ne için bu dünyaya getirdiğini unutmazsa bu dünyanın en büyük nimetidir. Lakin yaradılıştaki safiyetini koruyamazsa o takdirde bu dünyada insanın başına gelebilecek en çetin imtihandan biridir. Gençlik enerji ve aksiyondur. Bu enerji bazen iyiye yol bulur akar, bazen de kötüye yol bulur akar. Bu dinamizm ve yetkinlik temiz bir eğitimle ve imanla doğru mecrasına akabilir. İman ateşi gençlik ateşiyle birleşirse önünde durulmaz bir güç olur. Bu güç yapar, düzeltir, inşa eder, güzelleştirir, kurtarır, tatlandırır. Gençlik ateşi iman nuruyla birleşmezse, zararlı fikir ve kişilerle birleşir beslenirse yıkar, dağıtır, öldürür, batırır, çirkinleştirir. Kur'an ve sünnet çizgisinde yaşanan bir gençlik Rabb'ini tanır, Rabb'ini tanıyan bir gençlik de en kıymetli hazine olur. Efendimizin dizi dibinde yetişen genç sahabeler bu enerji ve dinamizmle bütün dünyaya neşe ve huzur vermişler, adaleti tesis etmek için en üstün gayreti sergilemişlerdir. Efendimizin yüz bini aşkın sahabesinden doksan bini Hz. Peygamber'den aldıkları güzellikleri bütün insanlığa taşımak için dünyanın dört bir tarafına koşmuşlar, insanlığa ışık rehber ve mürşit olmuşlardır.

Gençlik iki kanatlı bir kuş gibidir. Bir kanadı maddi âleme bakar diğer kanadı manevi âleme bakar. İki taraftan da gıda bekler ve beslenip doymak ister. Gençliğin bu iki kanadından biri ihmal edilirse kuş uçamaz. Semalara yükselerek yücelere yükselemez. Rabb'ini tanıyamaz. Sadece maddi zevklere yönelen bir gençlik, kullandığı eşyalara teknolojik aletlere esir olan bir gençlik, fiziki güzelliklere meftun olan bir gençlik

Gençlik sevgidir. Bu sevgi israf edilemeyecek kadar değerlidir. İnsan kalbine Allah ve Rasûl'ünün sevgisini koyarsa, kendisini Allah ve Rasûl'ünün sevgisine götürecektir. Allah ve Rasûl'ünün sevgisine koymuş olduğu sevgiyi doğru kullanmış olur. Böyle bir sevgi insanı dünyada ve ahirette mutlu eder. Kalp asıl sahibine teslim edilirse, Allah zikrinin tadı kalbe yerleşirse, ibadetler özlenir, Kur'an'a hasret çekilir, ana babaya hürmet edilir, ilim sevilir, zikir ve sohbet meclislerine iştiahtır duyulur, şehitlik arzulanır, Allah'ın rahmeti büyük küçük her türlü salih amelin içinde aranır ve ölüncüye kadar

hayra doyum olmaz. Gençlik aramaktır. Neyi, nerede, nasıl arayacağını bilmek, bulmanın sebepleridir. Bize şah damarımızdan daha yakın olan Rabb'imizi, kendi özümüzde, onun hoşuna giden mekanlarda, yine onun hoşuna giden yollarda sevdiği işleri yaparak ararsak inşallah aradığımızı buluruz. Gençliğimizin bu kutlu yolda önünde birçok örnek var. Üsve-i hasene olan Allah rasûlü en büyük örnektir. Onun nurlu ve genç sahabeleri imanda ihlasta sadakatta teslimiyette en güzel örnektir. Efendimizin (sav) varisleri olan rabbani âlimler, Allah dostları güzel ahlak ve güzel kulluğu öğrenmede önümüzde müşahhas örneklerdir. Allah kelamı ve Hazret-i Peygamber'in sünneti bizim ilacımızdır. Gençlik mutluluğu ve huzuru bunlarda bulacaktır. Mutluluğu başka adreslerde, reaksiyonlarda, manevi sermayesi olmayan kişi ve oluşumlarda, devşirme, ithal sistemlerde aramak gençliğin kendini kaybetmesi, yitilmesi anlamına gelecektir. Gençlik nefis gibidir, bilinir ve kontrol edilirse insanı sultan eder. Bu sebeple gençliğini bilen Rabb'ini bilir.

Kudüs'ün İmtihanı

Kudüs'te belirdi birkaç mürteci,
Vuruyor, astıyor, kesiyor söyle bunlar necî?
Orada muzdarip olmuş Ümmet-i Muhammed
Alın parlak yigidi kaplamış bir meskenet,
Birkaç mel'un toplanmış adı ayak takımı
Sen görmedin galiba Kudüs'teki lem'an!
Biter mi sandın İslam birkaç darbe kırbaçla
Bu imanla hu ruhla yıkılmayız küffara,
Kudüs'e saldırının lakabı "Belhüm Adal"
Yalnız mazluma değil sana da uğrar irtihal,
Bugün berdar olmuş yüz binlerce kahraman
Güya kirliymiş Kudüs, vallahi büyük bühtan!
Divane avareler yıkıyordu Kudüs'ü
Yigidin kalbindeki imanıydı süsü.
İster as ister kes Kudüs'ü korur Yaradan
Rehberidir mücahidin o yüce Kur'an.
Kudüs hayyetle ediyor Hakk'a iltica
Rükû ile sücûd ile yalvarıyor Allah'a,
Zalimde bulunmaz ne edeb ne hayâ
Kudüs'ün efgâmı ile titriyor arş-ı ala,
Kim yıkarsa helak olur bünyâd-ı Hüda'yı
Divane inkâr ediyor âyât-ı Hakk'ı.
Sakın düşme Kudüs bulacak hak yerini!
Zalim o zaman haykıracak "affet bizi Ya Rabbi!"

Ahmet Hikmek OZAN
10/AB

İronikleştiremediklerimizden Misiniz

2

Beni bende deme bende değilim, bir ben vardır bende benden içeri diyordu Yunus ama Yunus beni benden alırsan seni sana bırakmam diyen İbrahim Tatlıses'i ve beni ben yapan asıl beni arıyordu Mevlana misali. İkimiz de kafaya kafaya verip var olmanın aslında filozof Berkeley'in ifadesi ile "Var olmak algılanmış olmaktır." olduğunu biliyorduk. Aslında 18.yy da başlayan bu göç Mevlana'nın "Gel ne olursan ol yine gel." çağrısına uymaktan başka bir şey değildi. Kafa kafaya verdik çünkü göç sosyolojik değil tamamen psikolojik bir travmaydı. Stajyer olmak atanmış olmak ya da Freud'un ifadesi ile ego; şahlanmış bir at üzerindeki şövalyeydi.

İronikleştiremediklerimizden misiniz iki ya da üç bizi kafa kafaya vermeye itti. Velhasıl haklıydık ikimiz de, sonumuz hep böyle mi kalacaktı, facebook, twitter whatsapp ve instagramlaştıramadığımız insanlar da vardı içimizde ama haklıydık hulusa. İbn-i Haldun; ilim bir kuyudur, tartışma ise onun kovasıdır diyerek özetledi ve sustu... Çünkü ilim kendin bilmektir çünkü ilim bilmediğini bilmektir ve çünkü çünkü...

Anlamam ben söz sanatı; teşbih, mecaz, mecazı mürsel ve hüsnü talil, geçer içimden tüm sanatlar ve sözler... Mehmet Rauf'un Eylül'ü değilim psikolojim bozuk, sadece anı olmak için de Babürname yazmak gerekmiyor ey Babür Şah, realisttim araba sevdam hiç bitmeyecek, sadece benimki Diojen'deki bir mizah örneği.

➤ Cüneyt İNCE / Felsefe Öğretmeni

➤ Özkan ÇELİK / Felsefe Öğretmeni

Haykuruş

Haykuruş

Bir sessizlik var gökyüzünde

Yıldızlar hala direnin diyor

Kazanacaksmız

Toprak hala teslim.

Üzerine düşen her damlaya

Sabrı yağıyor yığıt anlarm,

Cocukların gözlerinden.

Sözleri bir haykuruş oluyor.

Düşünüyor önelerine,

Zalimlerin kulakları sağır,

Gözleri kör olmuş

Sen şahit ol ya Rab!

 Aşenur ÖZTÜRK
12F

Mehmet Fatih KARSAVRAN
11/C

Hüçûrat Sûresi Işığında

“... Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirenceye kadar Allah, onlarda bulunanaı değiştirmez...”

Ra'd 11.

 Furkancan KAYADA
12/D

Derler

*Çok hızlı yaşarsın, yavaş git derler.
Yavaş yaşarsın, ölü gibisin derler.
Orta hali yaşarsın, hep aynısın derler.
Gülersin, deli bu derler.
Ağlırsın, bunalım derler.
Susar dinlersin, dilini mi yuttun derler.
Konuşursun, sus bi' artık derler.
Çalışırsın, amele derler.
Yatarsın, beleşçi derler.
Kısacası derler de derler...
İnsanı candan ederler sonra anlırsın ki
Gelmiyor artık geriye geçen günler
Ona bana kulak vermeye bir son ver,
Yoksa onun bunun lafına bakı
Böyle oldu derler...*

Mikrofon

Sizce bu gençlik nereye gidiyor?

Zamanın gençleri iyi ortamlarda yetişmiyor. Bunun nedeni aile ve arkadaş çevresi. Aile, genci iyi yetiştirir dinine, kültürüne sahip çıkan ve gelecek nesle de öyle gösterirse iyi şekillenir. Ama maalesef bunu her aile yapamıyor. Aile ne kadar eğitim verirse versin o gencin içinde yoksa olmaz. Arkadaşları hangi ortamda ne yapıyorsa genç de onların yaptıklarına meyillidir. Genç bu iki kavrama dikkat ederse dinine ve çevresine iyi bir birey olur. Eğer yapmazsa iyi bir birey olamaz. Günümüzde de bu iki kavrama pek fazla uyulmadığı için gençliğin sonu iyi gözüküyor. **Abdullah Akkoyun - 11/A**

Sizce bu gençlik nereye gidiyor?

Gençlik eski gençlik değil artık. Edep, ahlak, saygı, hoşgörü hiçbiri kalmadı o gençlerde. Bu gençler git gide Batı'ya özeniyor.

Büyüklerinin yanında içki, sigara, kötü söz her şey var artık. Artık giderek edepsiz olup kötüleşiyor. Sonu hiç iyi gözüküyor.

 Gökay YENİGÜN - 11/C

Sizce bu gençlik nereye gidiyor?

Günümüzde yapılan dernekler ve faaliyetler sonucu gittikçe şuurlanıyor. İmam hatipler ve medreseler de dini eğitimleri tamamlamıyor ve kişisel eğitim alarak gençlerimiz kendini ilmi olarak geliştiriyor.

 Mustafa Emir TOKUR - 10/AC

Öğrencilerde

(Part 2)

Sizce bu gençlik nereye gidiyor?

Şimdiki gençlik çoğu kötü yolda sigara içen mi uyuşturucu kullanan mı dersin, gençler nefsinde göre hareket ediyor ve hep kötü şeyler yapıyor bu da ailelerini kötü etkiliyor.

➤ Muhammet KURU - 10/AC

Sizce bu gençlik nereye gidiyor?

Gençlik dinin sorumluluklarını unutmuş yavaş yavaş harama yöneliyor. Aileler yeni nesle yeterince öğretmiyor bilinçsiz bir nesil yetişiyor.

➤ Yusuf KILIÇ - 10/AC

HAZIRLAYAN

➤ Murat Ali SUBAŞI - 11/AB

 Davut DOĞAN
Meslek Dersleri Öğretmeni

Bence sende şimdi Herkes gibi Değilsin

Ukakit gece yarısına yaklaşırken bir kez daha telefonunu kontrol etti. Arayan soran yoktu. Uyumayı her zamankinden daha fazla istiyordu. Fakat uyku bu aralar, en ihtiyaç duyulan zamanda şarjı biten telefonda farksızdı. Aniden ayağa kalktı. Başı önde, ellerini arkasından bağlayarak cephede savaşan askerlerine biraz sonra hayati bir emir verecek komutan edasıyla odanın içerisinde birkaç tur attıktan sonra kararını verdi: "Çay demlemem lazım."

Mutfağa geçti. Tertipli, düzenli mutfak on dakika içerisinde, akşam olup tezgâhları biraz önce toplanmış semt pazarı sokağına dönmüştü. Her şey, çay paketini her zaman olduğu gibi "Birazdan kaldırırım yerine." diyerek masanın üzerine bırakmasıyla başlamıştı. Çayını bardağa doldururken yüksek sesle "Adamlar bana çay verdi çay. Çay veren adam hiç kötü olur mu? Aklın mantığının kesiyor mu?" dedikten sonra, bu repliğin hangi dizi ya da filmde aklına geldiğini hatırlamaya çalıştı, hatırlayamadı. Çocukken de böyleydi. Akranları çizgi film izlerken o radyo tiyatrolarını takip eder, hatta oradaki diyalogları ezberleyip gün içerisinde kullanırdı. Bir keresinde babası bu durumdan rahatsız olduğunu belli etmek için gülererek: "Oğlum seni bir psikoloğa mı götürsek acaba?" diye sormuş, o da cevaben "Gidelim bayım. Götürün beni. Katerina İvanovna'ya gitmenin zamanı geldi." demişti büyük bir ciddiyetle.

Şekerliğe elini uzattı, kapağını kaldırdı. Tahmin ettiği gibi şekerlik boştu. "Murpy aaahhh Murpy!" diyerek iç çekti. Şeker poşetinin, sokakta saklambaç oynarken saklandığı yerden ısrarla çıkmayan çocuğun saklandığı o esrarengiz yerde olduğunu ve ona asla ulaşamayacağını biliyordu. Birkaç saniyelik tereddütten sonra çayı şekersiz içmeye karar verdi. "Hem şeker çok zararlı."

Zehir o zehiirrrrr!" derken kahkaha atmaktan kendini alamadı. Çayını alıp balkona geçtiği sırada en sevdiği şarkıdan mırıldanmaya başladı: "Tutuşsuun güüüüün yaaaansınıın geceleeeer..."

Çayından ilk yudumunu almıştı ki telefon sesiyle irkildi. Arayan okuldan arkadaşı Hikmet'ti." Bu kütüphaneci beni bu saatte niye arıyor ki acaba?" diye kendisine sorarak tedirgin bir şekilde telefonu açtı. Hikmet heyecan dolu bir ses tonuyla:

-Alo, kardeşim naaber yaaa!

-Ne oldu lan Hikmet. Gecenin bu saati ilham mı geldi?

-Sağ ol kardeş ben de iyiyim.

-Sadede gel.

-Kardeşim bugün Fikret Tanıl'ın imza günündeydim. Kitabını imzalattım. Birlikte fotoğraf çekindim. Mutluluktan uyuyamadım seni arayayım dedim. Ha bu arada yeni çıkan kitabından sana da aldım.

-Fikret Tanıl kim oğlum yaaa?

-Fikret Tanıl'ı nasıl tanımıyorsun İbrahim? İki yıldır kitapları rekor satış yapıyor. Hani son çıkan kitabının kapağında uçsuz bucaksız gökyüzünde uçan kâğıttan bir uçak resmi var.

-Hee tamam hatırladım. Ama bir dakika yaa! Denizin ortasında kâğıttan bir gemi değil miydi o?

-Hayır hayır yanlış biliyorsun. Gökyüzünde kâğıttan bir uçak var kapağında.

-Neyse brader fark etmez. Sen o kitabı başkasına ver. Ben beğenmiyorum onun tarzını. Bana hitap etmiyor. Kurduğu cümleler, dizeler çok sığ.

-Tarzını sevmiyor olabilirsin. Ama yüzbinlerce hatta milyonlarca insan yanılıyor olamaz öyle değil mi?

-Hikmet biliyorsun benim adım İbrahim.

-Ne alaka şimdi?

-Kütüphaneci diyoruz oğlum sana. Sözün tamamı kime söylenir bilmen lazım.

Cevabı beklemeden gülererek telefonu kapattı. Hikmet'in bu sözlerden Hz. İbrahim'in gençliğini, kendisinden başka herkesin putperest olduğu bir toplumda, inandığı değerleri savunmaya tek başına bile olsa devam ettiği gerçeğini anımsayabileceğine hiç ihtimal vermiyordu.

Tekrar balkona döndü. İstikrarsız bir şekilde esen rüzgâr, ılık çalmaya çalışan fakat her denemesi

başarısızlıkla sonuçlanan inatçı bir çocuğu andırıyordu. Bahçeye baktı. Sabit aralıklarla dikilmiş çam ağaçları çekti dikkatini. O an eline bir balta alıp hepsini yere sermeyi, en büyük ağaca dokunmayıp, baltayı onun dalına astıktan sonra çekip gitmeyi düşündü. Göğe baktı sonra. Tam "Ben Hanif olarak yüzümü gökleri ve yerli yoktan yaratan Allah'a çevirdim." diye haykırmaya hazırlanıyordu ki gökyüzünün boydan boya bulutlarla kaplı olduğunu fark etti. Şekerliğin boş olmasıyla gökyüzünün bulutlu olması arasında bağlantı kurdu. Başını iki yana sallayarak ve gülümseyerek: " Ama bu olmadı ki şimdi." dedi.

Gözlerini uzaklarda bir yerde sabit bir noktaya dikti sonra. Kimsenin göremediği şeyleri gördüğü düşünülen gizemli bir bilgiye benziyordu bu haliyle. Öfkeyle: "Hayır, hayır ben Don Kişot değilim, Nathan Algren'im ben. Leonidas'ım. William Wallace'im, Tatar Ramazan'im. İbrahim'im ulaaaaan! Ateşin yakmadığı İbrahimm!" diye bağırdı. Onu bu kadar kızdıran, birkaç gün önce Hikmet'in kendisine "Şu inadından vazgeç. Prensiplerin falan bir yere kadar. Bu kadar gururlu olma. Don Kişotluk yapma." demesiydi. Çayından son bir yudum alırken tadı iğrenç bir şurubu içiyormuşçasına yüzünü ekşitti. Sahi neden tartışmışlardı?

Aslında sıkı birer dosttular. Hikmet onun bu kadar içe kapanık, gururlu ve pasif görünmesine tahammül edemiyordu. "Kardeşim biraz girişken ol, sosyal ol, hocalara hal hatır sor, benim gibi sık sık kütüphaneye gir çık mesela, sorular sor, göz önünde bulun ki seni tanısin keşfetsinler. Yoksa nasıl bilsinler sende ne cevherler olduğunu?" demiş. O da tebessüm ederek: Mutasavvıfın biri "Bulduğum zaman şükrediyorum, bulamadığım zaman sabrediyorum" diyen adama ne cevap vermiş bilir misin Hikmet? Ben aylardır dersime girdiği halde adımı dahi bilmeyen, öğrenmek için en ufak bir çaba da göstermeyen, bana "oğlum" demekle yetinen, hocalardan medet ummam Hikmet. Onların elimden tutmalarına da ihtiyacım yok. Beni tanımak isteyen buyursun tanısin." diye cevap vermişti. Hikmet alttan almaya çalışarak:

-Ama kardeşim herkes gibi...

diye cümleye başlayınca sözünü kesmiş ve:

-Ben herkes olmak istemiyorum Hikmet. Herkes dediklerin bir kız kulesi önü fotoğrafı, araba arkasına yazılmış afilli bir söz, göğe beklenti içerisinde bakan bir çift göz, henüz köpüğü üzerinde bir fincan kahve ve yanına konuşlanmış sözde aşkı anlatan bir kitap, hatır sorarken takınılan sahte bir gülümseme, misafirlilik bitiminde ev sahibinin "Bunu saymayız, yine bekleriz." temennisi ile "Şimdi sofradan kalktık." yalanına uydurulan adab-ı muaşeret kılıfı, istediğimiz sorudan başlayabildiğimiz bir sınav, tekrar kontrol edilen yazılı kâğıdından geri alınan birkaç puan, kırmızı kalemle yazılmış bir başlık, her zaman olduğu gibi okul gezisine sadece onların götürüldüğü örnek öğrenciler, acısıyla tatlısıyla sonuna gelinen bir eğitim öğretim yılıysa ben herkes olmak istemiyorum.

Hikmet birden heyecanlı:

-Kardeşim bu sözleri bir kâğıda yazsana. İzinle ben bunu paylaşacağım.

-Hikmet hadi git işine lütfen. Beni bırak, beni yalnız bırak Hikmet, diyerek o günkü tartışmayı sonlandırmıştı.

Çayını tazelemek için tam içeri girecekken sabah ezanı okunmaya başladı. Saatlerdir gelmesini beklediği misafire kavuşmuşçasına içini bir mutluluk kapladı. Abdest aldıktan sonra dışarı çıktı. Yavaş adımlarla camiye yürürken oyuncuğ elinden alınmış, küstürülmüş ve akabinde annesine şikâyete giden bir çocuk gibi hırçın ama umutluydu. Namazda ne okuyacağını düşünmeye başladı. Gayri ihtiyari Duha Suresi geldi aklına "Ma veddeake rabbüke ve ma gala" dedikten sonra aniden durdu, gökyüzüne baktı. Bulutlar dağılmamıştı hala. Boş şekerlik tekrar aklına geldi. Adımlarını hızlandırırken en sevdiği şarkının ilk satırlarını mırıldanmaya başladı gülererek:

"Bugün dağlaaarının dumanını aralandıı hoşşgeldiinn..." **19**

Mikrofon

Gençliği neye benzetiyorsunuz?

Gençlik saf duygu ve düşüncedir. Gençlik uydurulmuş hikâyenin kabul görmediği dönemdir. Hayal dünyasının zengin ve geniş olduğu hedeflerin yeşerdiği, yeni arkadaşlıkların, dostlukların ve kardeşliğin olduğu uzun bir serüvendir. Aslında biz gençliği; güneşe benzetiyoruz. Neden mi? Çünkü güneş, tıpkı bir genç gibi sıcak, hareketli ve ışık saçıyor. Her gencin üstüne farklı parlıyor. Güneş batığı zaman bile arkada izini bırakıyor. " Sen gençsin, arkana baktığında, güzel bir anı ve geçmiş bırak!"

➤ Hilal KARADAŞ & BUSE ŞURA YAZAR - 11/AD

Gençliği neye benzetiyorsunuz?

Biz gençliği; kökleri toprağa tutunan bir fidana benzetiyoruz. Çocuklar nasıl korunmasızsa, tohum da öyledir. Dışarıdan her zarara açıktır. Fidanın o savunmasız dallarının çiçek açması gencin hayatı anlamasına benzer. Fidan büyüyüp ağaç olduktan sonra meyve vermesi, gencin de hayatını ve işini düzene koymasına benzer. Ağaç dalları sallandıkça, gençte her vakit namazıyla Allah'ı zikreder ve Allah'a şükreder. Sonra sonbahar gelir, ağacın yapraklarının dökülmesi gibi gencin de hayatında bazı kınkliklar olur. Fakat ağaç bilir ki; tekrar baharın gelmesiyle yaprakları açacaktır. Genç için de aynıdır aslında. Genç o kınklikların din ışığında bahara ulaşacağını bilir.

➤ Pınar KARAKOYUN & BÜŞRA ŞAHİN - 12-E

Gençliği neye benzetiyorsunuz?

Bu dönemdeki gençlik; çınar ağacının kırılmış dalları gibi. Çünkü ülkemdeki çoğu gencin geleceğe ait, idealist hayalleri yok. Herkes günü kurtarma peşinde, gençlik bu değildir. Daha gerçekçi, daha mantıklı ürünler, yaptıklarıyla İslam âlemine örnek olan gençlik olması gerekir. Gençlik ruhunun geri gelmesi duasıyla...

➤ Mihriban ARSLAN & Ümmü Gülsüm KARA -12/F

Öğrencilerde

(Part 2)

Gençliği neye benzetiyorsunuz?

Gençliği yeni ekilmiş tohuma benzetiyorum. O tohum sulandıkça, beslendikçe büyür ve eğer iyi bakılırsa daha sonra meyve verir ama o tohumu ekip, onunla ilgilenilmezse ne büyür ne gelişir ne de meyve verir. O tohumun bir faydasını alamazsınız. Gençler de eğer fayda verecek şekilde büyütülürlerse o gençlik herkesin umudu da olabilir, çöküşü de olabilir. Önemli olan tohumun nasıl bakıldığıdır.

➤ **Mihriban YAZAR - 12 / G**

Gençliği neye benzetiyorsunuz?

Gençlik bizim için gerçekten de çok büyük bir lütuftur; dinamiğimiz, sevinçliyiz, eğleneliyiz. Ama şunu da unutmamak gerekir: " İnsanların en büyük hatası, gençliği eğlenceye verip, ibadeti yaşlılığa bırakmaktır. "

➤ **Kader KÖKKAYA - 12/H**

Gençliği neye benzetiyorsunuz?

Gençlik; bence tek rakibinin kendi nefsinin olduğu, meşakkatli ve bir o kadar da yorucu bir maraton yarışı. Her an kendi kendine çelme takıp kendini düşürebilirsin. Kendi kendine çelme takmandan kastım kötü alışkanlıklar edinmen, arkadaş çevreni yanlış seçmen, farklı uğraşlarla kendini köreltmen, büyüklerine karşı isyankâr olman ve bunun gibi kendine yapabileceğin sayısız zulüm... Bu zor yarışta dikkatle koşmazsan kaybedersin. Bu yarışı kaybedersen kendini de bir daha bulamayabilirsin. Peki, yarışı kazanmanın yolunu merak ediyormusun? Bence sen de biliyorsun. Allah'ın ipine sınımsız sarılmamızdır. Öyle değil mi? Farzları ve sünnetleri yerine getirip haramlardan kaçınarak tertemiz bir gençlik geçiririz inşallah.

➤ **Hacer TAŞ - 12/AS**

HAZIRLAYANLAR

➤ **Rümeysa Hilâl AY
Rümeysa DUMAN
Gizem DEMİR
12/K**

“Veysel Çelikdemir İle Kum Sanatı Üzerine”

Kısaca bize kendinizi tanıtır mısınız?

6 Mart 1983'te Yozgat'ta dünyaya geldim. Çocukluk yıllarım yurtlarda geçti. Güzel Sanatlar Lisesi'nden başarılı bir öğrenci olarak mezun oldum. Gazi Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar Akademisi'nde Resim öğretmenliğini bitirdim.

Çalışmalarınıza nasıl hazırlanıyorsunuz?

Mesela aşk. Aşk basit bir konudur, herkesi ilgilendirir ve size çiziminde çok fazla malzeme verir ama kardeşlik öyle değil. Saatlerce konuşabilirsin ama resim çiz dediğimde soyut bir şey olduğu için çok zorlanırsın. Yapacağın resim konuyla alakalıdır. Verilen konu, gideceğim yer, müziğimi de değiştiriyor.

Ne kadar sürede bir kompozisyon oluşturuyorsunuz?

Bir yere gittiğimde özellikle yurt dışında yapıyorum bunu, baktığımda seyirci kopmak üzereyse onu ilgilendiren şeyler çizmeye başlıyorum ve çok hızlı hareket etmek zorundayım. Yıllarca tecrübe ettiğim şey şudur: Aşk varsa herkesin dikkati toplanıyor.

Kum sanatının eğitimi var mı?

Yok.

Peki, neden bu sanatı başkalarına aktarmayı düşünmüyorsunuz?

Bu bindiğin dalı kesmek gibi oluyor. Senden yirmi tane daha olduğunu düşün, senin bir esrin kalmaz. Bunu kabullendim diyelim. Ebru sanatının düşünün. Bu sanatın tarihi, bir geçmişti vardır. Bunun kurslarını verdiler. Şuan gidip 5 TL'ye ebru sanatı yapılabiliyorsunuz. Fakat bu şekilde sanat önemini yitirdi.

Kullandığınız kum özel mi yoksa dışarıda gördüğümüz kumlardan mı?

Kumu kendim hazırlıyorum. Şuan kullandığım kumda bile ilk başladığım kumdan vardır. İnceliğini ve rengini tutturana kadar kuma müdahale ediyorum. Çünkü kum çok pis bir malzemedir.

Her çocuk eline küçük bir dal alıp kuma şekil çizmiştir. Nereden aklınıza geldi bunu insanlara sergilemek?

Ben ilk başta internette gördüm bu sanatı. Görür görmez "Aaa bu ne?" diye atlamadım. Aradan üç dört yıl geçtikten sonra İstanbul'un fethini yapabilir miyim dediğim anda ben uyuyamaz oldum. O heyecan beni sevk etti kum sanatına.

Karşılaştığınız en acayip yorum nedir?

Yurt dışındaydım. Yabancı bir adam izledi, izledi. Artık dayanamayıp yanıma gelip elimi öpmeye başladı. Düşünün yaşça sizden büyük biri senin sanatını izleyip eline sarılıyor. Kum sanatını yaptığınız anda bir süre sonra yaptığınızı siliyorsunuz.

Bu sizin için kayıp değil mi?

Zaten işin büyüğü orada, sadece mevzu kum sanatı olsa... Benim onu siliyor olmam insanlara ıstırap veriyor. Yani bu kadar güzel bir şey var niye siliniyor diye. Ben biliyorum ki onu bir daha yapabilirim. Hatta biraz daha uzun bir zaman harcar, daha iyisini yaparım. Tablo alayım eve asayım durumu yok. Aslında orada güzel olan ben bozuyorken bir sonraki çıkan resimdir.

Peki, bunu yaparken hissettiğiniz duygular neler?

Kumu elimi vurduğum anda şartelleri kapatıyorum. Dışarıyla bütün ilişkiyi bitiriyorum yani bu benim elimde olan bir şey değil. Allah'ın vermiş olduğu bir yetenek. Bunu yaparken hiçbir şey düşünmüyorum. Karşımdaki kişilerin konuşması,

önümden geçmesi... Bütün her yer benim için simsiyah, sadece kum ve resim var. Bunu çok net ve hiç abartmadan söylüyorum.

Peki, sanatınızı yaparken fon müziğinden yararlanıyorsunuz, hayal gücünüzle birlikte duygularınız da yansıyor mu fon müziğine?

Aslında ikisi de geçerli bazen resmi çizip, müziği buluyoruz. Bazen de yaptığım resim müziği çağrıştırıyor.

Gençlere, özellikle de imam hatip gençliğine "sanatla" ilgili neler söylemek istersiniz?

Dini hassasiyetlerden dolayı ülkemizde bazı sanat çalışmalarını neşvu nema bulamamıştır. Bizim dinimizde naif sanatlar vardır. Heykel bulamazsınız, putu çağrıştırır. Hala evinde resim olmayanlar vardır. Dolayısıyla resim sanatı biraz geriden gelir. Ben şunu isterim gerçekten sanatı seven, sanatla ilgilenen Müslüman gençler olsun. Öbürlerinin yaptıklarını hayranlıkla izlemeyelim. İyi bir ressam, iyi bir tiyatrocuyu çıkamaz mı imam hatipten? Niye hep bu işleri başkası yapar ki? Mesela çok iyi dini bir filmi bizinkiler yapamaz mı ki? Günah mı bu? Değerlerimiz kesinlikle her şeyden önemli ama bence sanattan da sakınılmamalı.

HAZIRLAYANLAR

- Rümeyssa Hilâl AY
 - Rümeyssa DUMAN
 - Gizem DEMİR
- 12/K

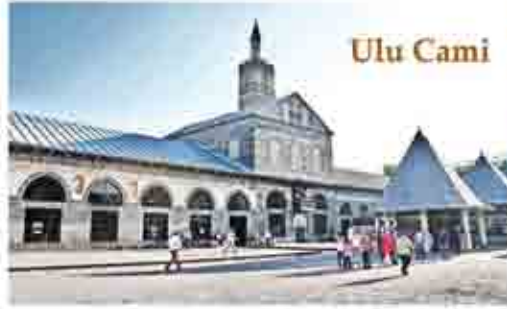
Güneydoğu “ANA” dolu

“
Önceki sayımızda
Karadeniz'i gezmiştik,
bu sayımızda da
Güneydoğu
Anadolu'dayız.
”

~ Diyarbakır ~

Türk ve Kürt halkının binlerce yıldır kardeşlik içinde yaşadığı, nefis karpuzlarının bulunduğu, birbirinden lezzetli yemekleri olan Diyarbakır'a gidiyoruz. Gezebileceğiniz, hayal kurabileceğiniz, sokaklarından tarih kokusu alabileceğiniz bir şehirdir burası... Her çocuk eline küçük bir dal alıp kuma şekil çizmiştir. Nereden aklınıza geldi bunu insanlara sergilemek? Ben ilk başta internette gördüm bu sanatı. Görür görmez "Aaa bu ne?" diye atlamadım. Aradan üç dört yıl geçtikten sonra İstanbul'un fethini yapabilir miyim dediğim anda ben uyuyamaz oldum. O heyecan beni sevk etti kum sanatına.

Şehir eski ve yeni Diyarbakır olmak üzere iki kısma ayrılmış durumda. Gezebileceğiniz çoğu yer eski Diyarbakır kısmında bulunmaktadır. Tarihi Diyarbakır surlarının çevirdiği eski Diyarbakır bölümü bir daire şeklinde, şehrin merkezi dediğimiz nokta olan Dağkapı Meydanı'ndan Kıbrıs Caddesi boyunca yürüdüğünüzde sırasıyla Kıbrıs Caddesi, İnönü Bulvarı, Turistik Caddesi üzerinden Gazi Caddesi'ne çıkıyorsunuz. Cadde boyunca Diyarbakır'ın en önemli tarihi eserleri sırasıyla önünüze geliyor.

Bu caddeye devam ederken başlangıç noktasına yani Dağkapı Meydanı'na gelmiş oluyorsunuz. Yol boyunca tarih kokusu olarak yürüdüğünüz yolun sonuna geldiniz. Acıkmış olmalısınız: Diyarbakır'ın söğürme yemeğini, kır pidesini, ciğer kebabını, kaburga dolmasını ve içli köftesini tatmalısınız. Tatlı olarak da kadayıf tatlısını öneririm, yanına da buharı üstünde sıcak, demli bir çay söylemeyi de unutmayın.

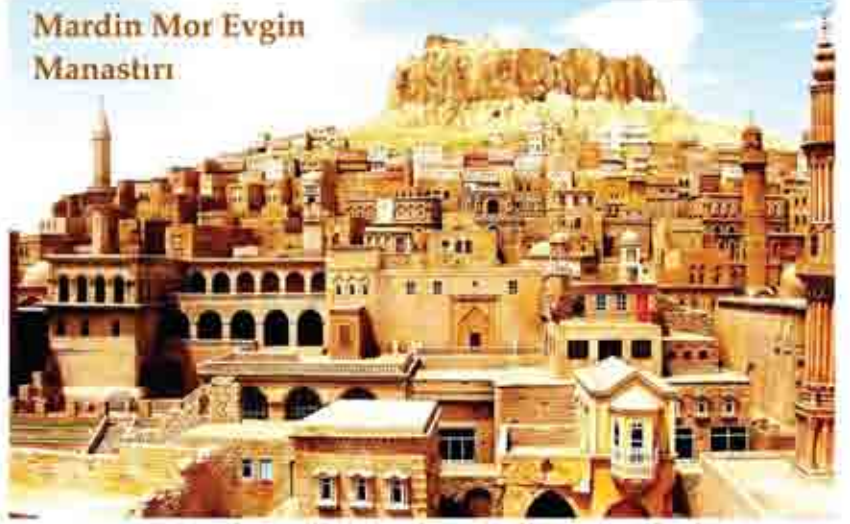
~ Mardin ~

Türkiye'nin her köşesinde gezilmesi, görülmesi gereken yerler vardır. Mardin de tarihi açıdan başta gelir. Bu şehri gezerken her adım başı bir tarihi eserle karşı karşıya kalacaksınız. Tarihi yapıların yanında modern yapılarda göreceksiniz. Turistik açıdan en zengin şehrimizdir. Bu şehrimizin Suriye'ye sınırı vardır.

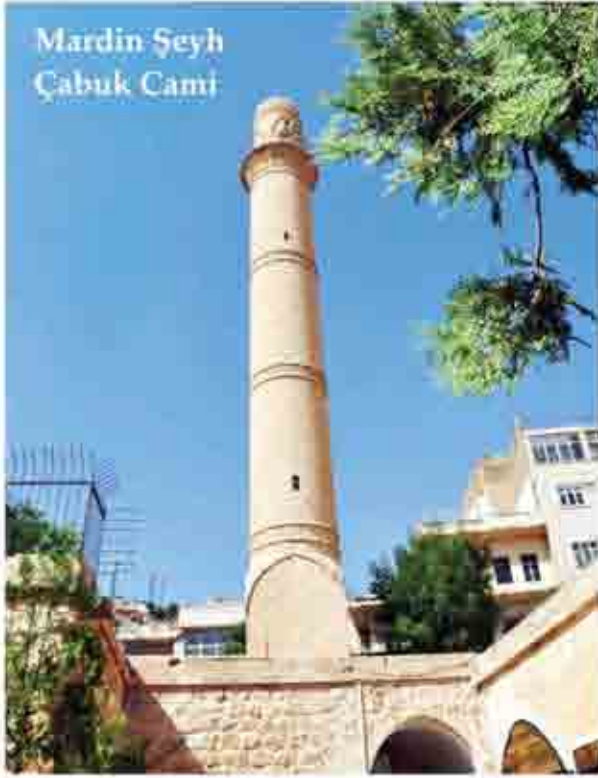

Beyaz Su diye meşhur olan mesire alanı, Nusaybin ilçesindedir. En büyük ilçesi Kızıltepe'dir. Ayrıca çarşıda caddede yürüyüp kapalı çarşılara girebilirsiniz. Eğer bir gün Mardin'e ayak basarsanız "telkâri" almayı düşünün. Telkâri, tel haline getirilmiş gümüş veya altını tahta üzerine açılmış oyuklara kakarak ve gömerek yapılan bir süsleme sanatıdır. Acıyorsanız da "bumbar" yemeden bu şehirden ayrılmayın. Evet, yemek yedik, yanında içecek olarak "mirra" söyleyebilirsiniz. Mirranın hazırlama aşaması son derece zahmetli, içimi ise bir o kadar keyiflidir.

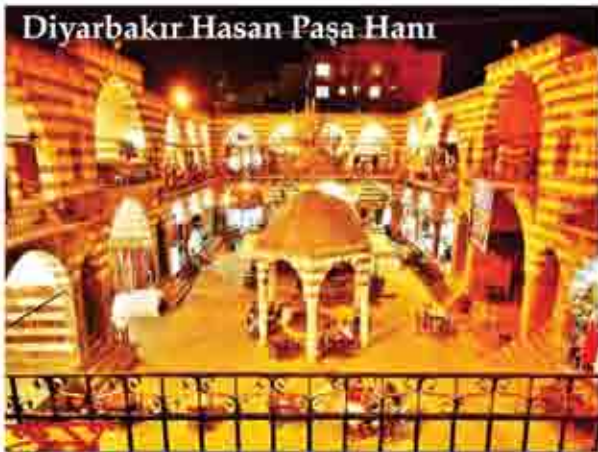
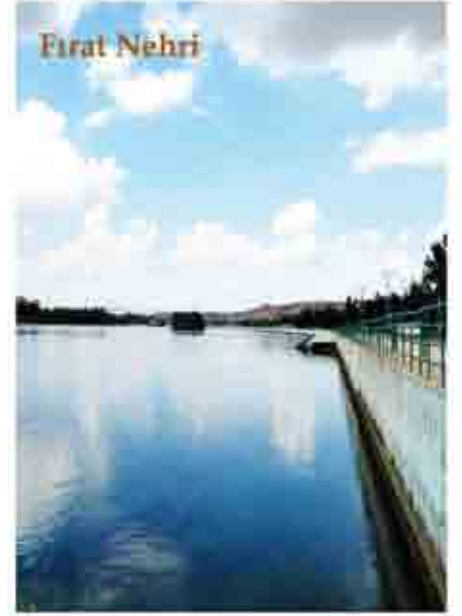
Mardin Mor Evgin Manastırı

~ Şanlıurfa ~

Öyle bir şehirdir ki Urfa; adıyla, şanıyla, eserleriyle ve de güzellikleriyle de tam bir tarihi şehirdir. Diğer adıyla da tarihin tohumlarının atıldığı yer de diyebiliriz. İnsanı alıp götürün taş evleriyle labirent gibi sokaklarıyla tarihin, sanatın bol olduğu bir şehirdir. Balıklı Göl'ü ile hanlarıyla çarşılarıyla ibadet yerleri, damak tatları, sıra geceleriyle ünlenmiş ve en önemlisi de peygamberler şehri olmasıyla apayrı bir kenttir. Eee bir de Urfa halkının çok samimi ve sıcakkanlılığı ile insanları kendilerine çeken yapıları vardır.

Şanlıurfa Göbekli Tepe

Sıcakkanlıların olduğu bu şehri haydi hep birlikte gezelim... Urfa tarih boyunca savaşlarla mücadele eden ve yine birçok işgale göğüs geren bir şehir olduğu için ona "Şanlı" ismini vermişler. Çarşılarındaki giysiler, örtüler, bindallılar çarşısı adeta gökkuşağını andıran renk cümbüşüne boğuyor. Tabii bu da turistlerin gözünden kaçmıyor. Vakit çok geçmeden biletinizi almanızı tavsiye ederim.

HAZIRLAYANLAR
 ➤ Rümeyza Hilâl AY
 ➤ Rümeyza DUMAN
 ➤ Gizem DEMİR
 12/K

Emektarlarımız

Geçen sayımızda başlattığımız emektarlarımız sayfası bir sayıyla kaldığı yünden, hız kesmeden devam ediyor... Okulumuzda uzun yıllar görev yapan kıymetli hocalarımız hakkında aldığımız duyuruları sizlerle paylaşmaya devam ediyoruz ve edeceğiz. Bizi takip etmeye devam edin.

Metin KOHAOĞLU
Fizik Öğretmeni

Metin Hoca'yı her gördüğümde aklıma Artvin geliyor. Memleketine aşık kişiliği her sohbetinde kendini ele veriyor. Son zamanda bulmacalara karşı aşm ilgisini de dikkatlerden kaçırmıyor.

Hocamızı fizikçi olarak tanıdık ama onun masasına yaklaştığınızda elinde mutlaka bir tarih kitabı görürsünüz. Türk tarihini ve dünya tarihini çok merak eden ve bu alanda sürekli kitap okuyan, kendini geliştiren bir hocamız. Okulumuzun en önemli, en bilgili tarihçilerinden biridir desek yalan olmaz. Gezmeyi ve insanlarla tanışıp kaynaşmayı çok seven birisi, çok esprili, kimseyi kıramaz, çok sabırlı, çok hayvansever, çok hoşgörülüdür, insanlara çok değer verir. Hak ve hukuka çok dikkat eder, kimsenin hakkı geçmesin diye trafik kurallarına sıkı sıkıya bağlıdır. Kimsenin hakkını yemeyelim diye ne hatalı solama yapar ne kırmızı ışıkta geçer. Saatlerce trafikte bekler, kendi sırası gelince yola devam eder.

Öğrencilerin korkulu rüyası, olmasa da olur, çok mu lazım yani, zaten matematik var bir baş belamız, bir de bununla mı uğraşacağız denilen o fen bilimlerinin prensisi olan "fizik" in havasına aykırı, eğlenceli kimliğiyle okulumuza renk katan simalardan biridir kendisi.

Kendisine Laz olmadığını, Lazcadan anlamadığını defalarca söylememe rağmen beni her gördüğünde Lazca bir şeyler söyleyen, şaşkın bakışlar eşliğinde gelen tebessümlerime maruz kalan sempatik fizikçi.

Hocamız fizik öğretmenliğinden başka Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi ve Eskişehir Anadolu Üniversitesi İşletme bölümünü de başarı ile bitirmiştir. Öğretmenlik dışında Sultanbeyli'de halk eğitim müdürlüğü de yaptı. Kısacası okumaya devam ediyor. Yabancı diller konusunda da çok başarılı: Fransızca, Ermenice ve Rusçayı normal seviyede konuşabilmektedir. Artvin Hopalıdır. Hemşerilerine çok düşkündür. Tanımadığı Hopalı yoktur desek abartmış olmayız.

Her okula lazım bir öğretmen örneğidir kendisi, babacan, net ve sözünün eri.

Şifalı bitkilerden iyi anılar, aslında aktarılacakmış da son anda öğretmen oluvermiş ama iyi ki öğretmen olmuş.

Disiplin onun hayat tarzı. Kendi fikrinizi söylediğinizde asla tarafınca onaylanmazsınız. İkili diyalogda genellikle kendi söyleminde ısrarcıdır. Bir de esprileriyle meşhur bir kişilik olduğu söylenir.

Mustafa Yılmaz
Meslek Dersleri Öğr.

Namı almış yürümüş Samandıra'da, sıkça ismi zikredilen esprileriyle öğrencilerin zihninde yer etmiş. Sadece öğrencilerin mi? Hayır, biz öğretmenleri de kırıp geçiren, koridorlarda beklenmedik bir anda maruz kalabileceğiniz o hoş, o tatlı, o gülümseten latifeleri size iyi ki Aziz Bayraktarlıyım dedirtecek güler yüzlü hocamız.

Kendisini her gördüğümde yirmi yıl sonrası canlanı gözümde ve sorular peş peşe düşer zihnime: Acaba ben de yıllar sonra azimli, idealist olabilecek miyim?

Metafizikçi görünümlü fizikçi.

Onu tanımiyorsanız yanına fizik dersi üniversite hazırlık kitaplarıyla gelen öğrenciler görünce dumura uğrayabilirsiniz. Kendi deyişimle fizikten de anlar metafizikten de.

Üstadımız, çocukların babası, okulun mihenk taşı, fiziğin üstadı, engin tecrübeleriyle bize yol gösteren, yıpranan eğitim sistemine kafa tutan, öğrencilere attığı cuma mesajlarıyla sınıflarda, koridorlarda "Canımız Veysel Hoca'mız, o da olmasa operatör dışında mesaj atanımız olmayacak." feryatlarına tanık eden eğitim fedaisi.

Veysel BAYRAM
Fizik Öğr.

➤ Yusuf YEŞİLBAŞ
Coğrafya Öğretmeni

Bir dönem boyunca yanında dirsek çürüttüğüm, kızgınlığına, esprilerine şahit olduğum, bütün idari işleri az çok yapmayı öğrendiğim okulun temel taşı idarecimiz.

Yusuf Hoca okulumuzun pek sevgili, emektar idarecisidir. Kendisi öğretmen ve öğrencileri çok sever. Ayıptır söylemesi çok da güzel programlar yapar.

Son derece esnek ve pratik bir idareci. İşleri yönetmeliğe, tüzüğe takılmadan mantık çerçevesinde çözer. Kapısından kimse işini halletmeden dönmez.

Yusuf Hoca iyi biri, Onun gibi olun. Nabza göre şerbet vermek desem Yusuf Hoca'yı tanımlar sanırım.

Hayalet gibi bir bakmışsınız okulda, bir bakmışsınız...

Okula atandığım zaman ismini tek bildiğim ve şaşkın gözlerle bir hafta boyunca onunla karşılaşmayı beklediğim matematikçi. Ancak ne yazık ki kendisiyle tanışmak okulda değil de bir sabah okula gelmek için güç bela bindiğim 320 A'da nasip oldu. "Öznur Hoca siz misiniz?" diye sorup başlattığım muhabbet o gün bugündür devam ediyor... Az kahramızı çekmedi canım arkadaşım.

Çalışkan, hazırcı cevap, özverili bir hanımefendi.

➤ Öznur TAŞKIRAN
Matematik Öğretmeni

Çalışkanlığı, özverisi, dürüstlüğü, samimiyeti aşikâr zaten, herkes söyleyecektir. Asıl önemlisi sırdaş, dost, güvenle yaslanabileceğin bir dağ, samimiyetle içini dökebileceğin ender insanlardan biri, tabii öğrencilerin dertlerini dinlemekten bize vakit kalırsa... Varlığını bilmek güzel, çanım arkadaşım.

Her sabah bizi yollardan toplayan, sağ salım bir şekilde okula ulaştıran, bazı akşamları evimize kadar bırakan fedakâr, cefakâr dostum...

➤ Gönül YAHSİ
Meslek Dersleri Öğrt.

Okulumuzun en çalışkan öğretmenlerinden biridir. Görev aşkıyla doludur. Sürekli öğrencileri daha iyi bir konuma getirmek için durmadan çalışır. Hadis yarışmasında öğrencileri yetiştirir, bütün projelerde başı çeker, bu da yetmiyormuş gibi sık sık biz arkadaşlarına kendi elleriyle yaptığı pasta ve böreklerini ikram eder.

Aldığı görev ne kadar zor olursa olsun o görevinden asla vazgeçmez ve sonuna kadar sorumluluğunu yerine getirmeye çalışır. Çok açık sözlüdür, eleştirilerini hemen insanların yüzüne yapar, arkasından konuşmayı sevmez. Gezmeyi, öğrencileri gezdirmeyi, kitap okumayı ve eleştiri yapmayı çok sever.

Çok çalışkan, aynı anda çok fazla işi yürüten bir hanımefendi. O kadar işi bir arada nasıl yürüttüğünü kendisi bile anlamıyor bence. Her okula lazım bilgili, donanımlı, hoşgörülü öğretmenimiz.

➤ Neslihan Ulusoy KARGIN
Bilişim ve Teknoloji Öğrt.

Bizi bilgisayarla tanıştıran teknoloji uzmanı.

Her türlü akıllı tahta, bilgisayar, bellek, telefon bilimum teknolojik aletlere dair problemlerinize hiçbir ücret almadan güvenilir çözümler üreten yetkill mercil.

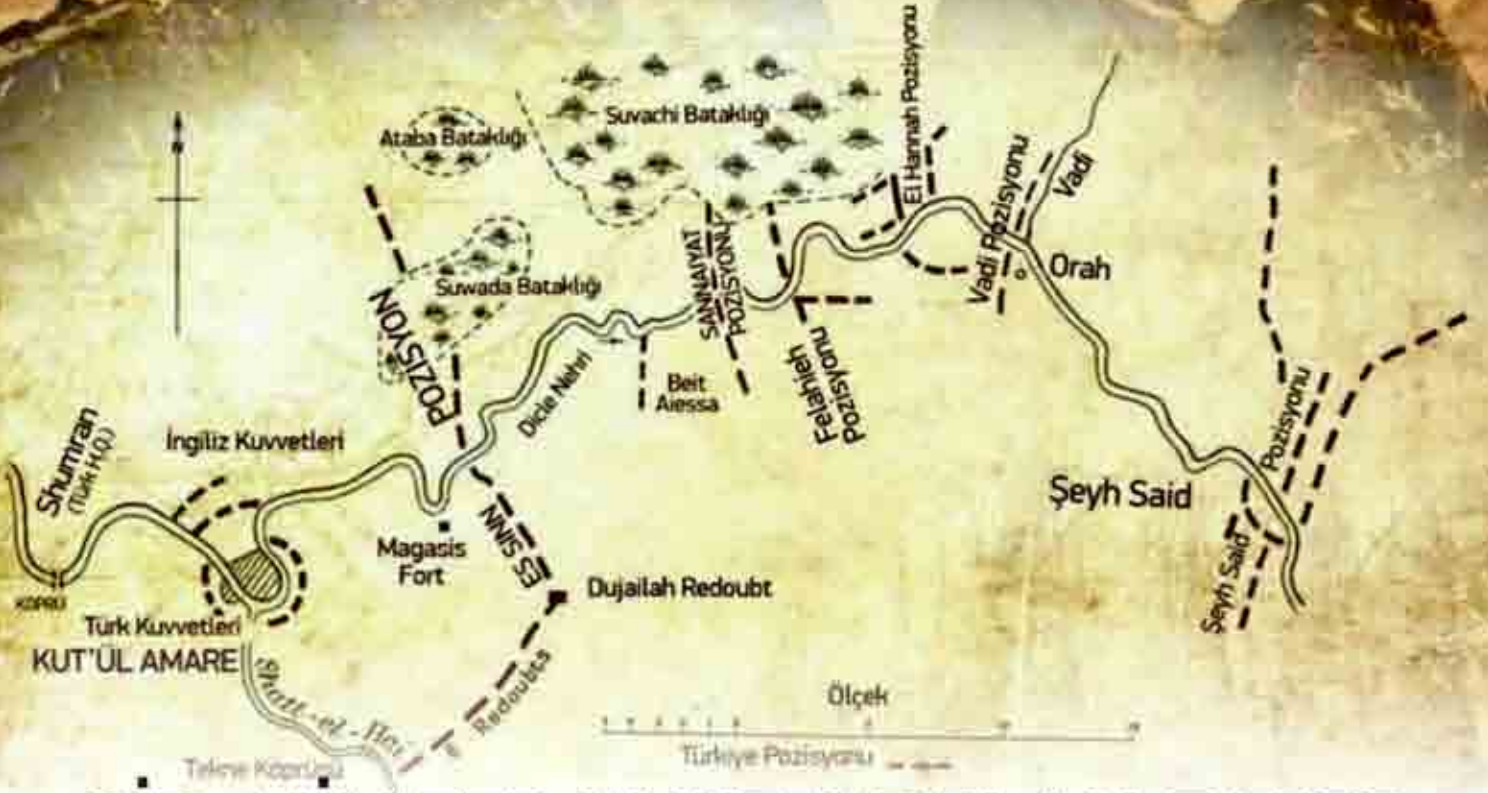
➤ Zeynep Varol
Meslek Dersleri Öğrt.

Okullarımız ayrıken böyle pis pis bakışıp aynı okul bünyesinde çalışmaya başladıktan sonra

"Aaa ne kadar da sevimli, sempatik, öğrenci dostu bir öğretmen diyip, gün geçtikçe daha çok sevdiğim iyi bir öğretmen, iyi bir arkadaş.

HAZIRLAYAN
Zeynep EYİĞÜN
Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

BİR MİLLETE UNUTTURULAN ZAFER

100. Yılında Kut-ül Amare Zaferi

1. Dünya Savaşı'nın en önemli muharebelerinden biri de Kut-ül Amare Muharebesi'dir. 1916 yılına kadar "KUT BAYRAMI" olarak kutlanan Kut-ül Amare Muharebesi ile Osmanlı ordusu Çanakkale Zaferi'nden sonra İngiliz birliklerine karşı ikinci büyük darbeyi vurdu. Kut Bayramı'nda İngilizler'in uğradığı en utanç verici bu yenilgiyi nasıl aldığı, kahraman Osmanlı ordusunun zor şartlar altında İngilizler'i nasıl yendiği anlatılır. Bu zaferde İngiliz birliklerinin tamamı esir alındı.

Kut-ül Amare, Dicle Nehri kıyısında Şattülrap Kanalı ile birleşen Basra Körfezi'nin kuzeyi ile Bağdat'ın güneyinde bulunan bir kasabadır. Bu muharebe adını savaşın yapıldığı kasabadan aldı. Şehrin yakınlarına konuşlandırılmış İngiliz birlikleri ile müttefiklerinin kuşatılmasıyla savaş başladı. 27 Aralık'ta başlayan bu muharebede Osmanlı ordusunun ilk komutanı Miralay (albay) "Sakallı" Nurettin Bey'dir. İngilizler Kut'u kurtarmak için General Alymer komutasındaki kolorduyla hücumla geçti. 6 Ocak 1916 tarihli Şeyh Saat Muharebesi'nde 4.000 askerini kaybederek geri çekildi. Bu muharebede 9. Kolordu Komutanı Miralay 'Sakallı' Nurettin Bey görevinden alındı, yerine Miralva(.....) Halil Paşa getirildi.

İngiliz ordusu 13 Ocak 1916 tarihli Vadi Muharebesi'nde 2.700 askerini kaybederek geri püskürtüldü. İngilizler Mart başında tekrar taarruza geçti. 8 Mart 1916'da Sabis civarında Miralay Ali İhsan Bey komutasındaki 13. kolorduya hücum ettiler. Ancak yine 3.500 kayıp vererek geri çekildiler. Bunun üzerine İngilizler generalini değiştirdi. 29 Nisan 1916'da İngilizler arka arkaya yenilgiler alarak geri çekilmek zorunda kaldı. İngiliz ordusu Dicle Nehri tarafına sıkıştırılmış, artık Osmanlı siperlerini geçmesi imkânsızlaşmıştı. Açlıktan günde en az 8 İngiliz askeri ile 28 Hindu askeri ölüyordu. Gıda yardımı getiren uçaklar ise çuvalları İngiliz siperlerine atmaya çalışıyor ama çuvalardaki yiyecekler Dicle Nehri'ndeki balıklara güzel bir ziyafet oluyordu.

İngilizler aç kalan ordusuna atlarını kesip yemelerini söylediler. Ancak Hint askerlerini at eti yemeye bir türlü razı edemiyorlardı. Bir kısmı Müslüman bir kısmı Sih vb. mezhebindeydiler. Bunun üzerine İngiliz general Townshend radyo aracılığıyla Hindistan'daki dini reislerle görüşerek at etinin kuşatma eti olarak yenilebileceğine dair fetva aldı. Buna rağmen birçok Hint askeri "AT ETİ YEMEKTENSE ÖLÜRÜZ" diyerek açlıktan ölmeye devam etti, ümitleri tükendi, erzakları tükendi ve direnecek güçleri kalmadı. Türkler'in ise bu kuşatmayı kaldırmaya hiç niyetleri yoktu. İngilizler'in zayıfları çok fazlaydı. 30 bin asker savaş dışı bırakılmıştı, birçoğu da hastalanmıştı. Böylece 29 Nisan 1916 günü Kut-ül Amare'ye sıkışmış bulunan İngiliz General Townshend komutasındaki on üç bin kişilik İngiliz tümeni 143 günlük bir kuşatmadan sonra Osmanlı kuvvetlerine kayıtsız ve şartsız teslim olmak zorunda kalmıştı.

İngiliz General
Townshend,
Osmanlı
komutanı Halil
Paşa'ya teslim
olmadan önce

► Emine TOPKAYA
Tarih Öğretmeni

40 topunu sağlam olarak Osmanlı'ya teslim etmek ve ordusuyla birlikte serbest bırakılması karşılığında tam 1 milyon sterlin ödemek gibi bazı vaatlerde bulundu. Tabii ki Halil Paşa Osmanlı ordusunun bu şanlı zaferini satma teklifini reddetti.

29 Nisan 1916'da Townshend birlikleri 13 general, 481 subay ve 13.300 er ile birlikte teslim oldu. Türk tarihinde bu kadar önemli bir zafer niçin unutuldu veya unutturuldu. Şimdi onun cevabına bakalım.

**BU KADAR ÖNEMLİ OLAN BU ZAFERİ
NİÇİN UNUTTUK VE BU ZAFER
UNUTTURULDU?**

Kut-ülAmare yenilgisi yüzünden İngiliz General Townshend unutulup gitti. Osmanlıya esir düşen Townshend, Halil Paşa'ya kılıcını ve tabancasını teslim etti. Halil Paşa ise "Bunlar şimdiye kadar sizindi bundan sonra da sizindir." diyerek kılıcını ve tabancasını İngiliz generale geri iade etti. Hatta generalin cepheye unutulmuş köpeğini bile özel bir kurye ile kendisine ulaştırdı.

Kut-ülAmare Zaferi Türkiye'de 1952 yılına kadar "KUT BAYRAMI" olarak kutlanmaya devam etti. Ancak Türkiye'nin NATO'ya üye olmasının ardından İngilizler bayramın kaldırılması için baskı yaptılar. İngilizler'in baskısı o kadar arttı ki Türkiye hem bayram kutlamasına son vermek zorunda kaldı hem de Kut Bayramı'na yönelik tarihî bilgiler, okullardaki tarih kitaplarından silindi ve unutturulmak istendi.

Tarihlerindeki en utandırıcı yenilgiyi alan İngilizler ertesi yıl Bağdat'ı almalarına rağmen bu yenilginin acısını unutmadılar, unutamadılar ama unutturdular.

Bizim Gençliğimiz

Gençlik bir fırsat bir servet ve hazine; nimetler üstü bir nimet. Öğretmenimiz bize kendi gençliğini anlatın dediğinde biz önce biraz tereddüt yaşadık. Kendimizi nasıl anlatabiliriz, ifadelerimizi nasıl toparlayabiliriz diye. Hele bir de gençlik gibi geniş kapsamlı bir sözcük üzerinden kendimizi anlatacağık, ardından kaleminiz kalmadı gençliği söylemeye, koyulduk kendimizi yazıp dinlemeye...

Biz Aziz Bayraktar'ın Elif'lerindeniz. Elif diyorum bize çünkü gayemiz dimdik durmak, Eliflik yolunda dimdik ilerlemektir. Gençliktir, Elifliğin sırrı. Elif olmak; amaç gerektirir. Damarlarımızdaki asıl kandır Elifliğin rengi. Biz hep bu şuurda yola çıktık. Terbiye aileden başlar biliyorsunuz, biz de terbiyemizi, edebimizi, saygımızı ailemizde aldık, ailemiz ve ikinci evimiz olan okulumuzdan, öğretmenlerimizden aldık. Zorluklar çektik ama hayatın kuralı bu. Hayatta her zaman hep güzel şeyler olmuyor. Aslında zorluklar perçinliyor insanın insanlığını. Bizlere, Allah'a ne kadar muhtaç ve aciz kullar olduğumuzu öğretiyor ve ne kadar şanslı olduğumuzu göz önüne seriyor. Demek istediğimiz bizim anne babamızın, bizim yaşadığımız gibi bir hayatlarının hiçbir zaman olamaması, hayat şart ve standartları geçmiş yıllarda bu kadar gelişmemiştir. İnsanlar eğitime bu kadar çok önem vermiyordu. O zamanın şartlarını göz önüne alırsak biz; iyi denebilecek bir yaşam sürüyoruz ve bunu elimizden geldiği kadar faydalı fiillere dönüştürmeye çalışıyoruz. Zamanın kıymetini biliyor ve zamanımızı teknolojik aletlerden uzak olarak geçiriyor ve mutlu olmak için öyle çok büyük şeylere gerek duymuyoruz. Bizim için mutluluk iki dost olarak hep sevdiğimizimizle beraber yaşamaktır.

Kısacası; biz gençliğimizi bize zarar verecek her türlü kötü, zararlı olay ve durumlardan uzaklaştırıp, kendi kişiliğimizin temellerini atmaya çalışıyoruz. Genç olmak demek bizim dillimizde en doğru şekilde içinde bulunduğumuz anı yaşamak demektir...

► Kübra Ayşe DOĞAN
► MERYEM TAMTAŞ - 12/H

Aile Mektebi

Güneş, her zamankinden daha turuncu bugün... Kaldırım taşları logar kapaklarına kadar ısınmış durumda. Düşüncelerim ve ayaklarım logar kapakları kadar da soğuk. Böyle bir günde yapılması en güzel şeydir belki de evinizin balkonuna oturup çayınızı yudumlamak. Bir yandan da sokağı izlemek. Ha bu arada çayı tıpkı babam gibi açık içerim ben. Evimizin manzarasında ne deniz var ne de Galata. Bizim evin manzarası annemdir. Nereden baksam, nereye baksam onu görürüm hep. Velhasıl bahar yakındır.

Beşinci kattaki evimizin mutfağında köşede duran pazar arabasındaki çilekler ve Erikler müjdelardı baharı bize. Ne külfetler akıp gitmiştir evimizin gider borusundan sokağın başına, oradan da yokuş aşağı kaynar asfaltlı caddelere. Parmaklarım ve avuçlarım kesik kesik gözyaşı damlalarından, bıçare kesik avuçlarımı bıçaklara sürterek onarmaya çalışmak gibiydi mavî topumun, böğürtlen ağacının dikenlerinde patlaması. Ne kadar kızıp tekme atsam da ağaca, her öğlen dallarından sökerdim böğürtlenleri.

Ellerimin her noktasını morumsu bir renk fethetmiş sanki, müptelası olmuşuk şu meyvenin. Babamın çok değerli gazetelerinden bir tanesini külah yapıp, anneme de topladım ya dayanamayıp yediğim o günü, bir de ağabeyimle mahallenin yeşilliklerine yuva yapmış köpeklerin havlamalarından kaçtığımızı unutamam. Eski baharları unutamam ben, kardeşlerimle köy otobüsünde cam kenarı kapişmalarımızı unutamam. Köy yollarını unutamam ben kısaca.

Köyümüzün sokaklarında sınısıklam olana kadar terlediğim o günleri unutamam. Köy evimizin camından bakıldığında bile fark edilen o koca dağın en üstündeki kar dilimleriyle serinlerdim ben. Hasmımdır benim, o günlerimi unutturan şu yeni girdiğim yaşlarım.

Ensar AKDUMAN - 11/8

Riya yapar gibi uzaktan kumandalı arabamı her misafir geldiğinde çıkarıp sürerdim. Ne virajlar gördü hayallerim ne hayaller kaybetti o virajlar. Yine bir viraj sonrası kırmıştım arabamın ışıklarını.

O gün kaldırdım işte içi hayal dolu arabamı ben, boyumun yetmediği bir yere koydurttum uzanıp alamayayım diye. Boyum uzadı, büyüdüm, şimdi uzanabiliyorum dolabımın toz tutmuş tepesine. Ağabeyimin eski arabasının da orda olduğunu fark ediyordum yıllar sonra. Şu an ben bunları yazarken usul usul bakmakta canımı arabam. İçinde ise toz tutmuş eski hayallerim.

Bu ev, bu alle benim dünyam aslında. Ve evimizin çölündeyim sanırım. Aynaya baktığımda bir bedevi görmekteyim.

Kâşif ruhum cenneti buldu mutlu alle fotoğrafımızdaki gülüşmelerde.

Şimdi gidiyorum yeryüzündeki cennetime, evime, ailerne...

Aziz Bayraktar'da Neler ? Oluyor

"Okulumuz Kazanımlarıyla Sancaktepe İlçesinin En Gözde Okullarından Olma Yolunda Hızla İlerliyor."

Bu Yıl Hiç 3. Olmadık

Din Öğretimi Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen imam hatip liseleri arasındaki tüm yarışmalarda bölge dereceleri aldık.

Çekmeköy Fatma Talip Kahraman Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi'nin Koordine Ettiği Kuran-ı Kerimi Güzel Okuma Yarışması Bölge Finalinde Okulumuz **12-AN** Öğrencilerinden

GÖZDENUR KAŞAN 1. Olarak katıldığı İstanbul Finalinde Zeytinburnu Kız İmam Hatip Lisesinde İstanbul **2. sı** Olmuş ve Okulumuza Gurur Yaşatmıştır.

Sultanbeyli Gediktaş Anadolu İmam Hatip Lisesi koordinatörlüğünde yapılan "Hutbe Okuma Yarışması"nda İstanbul Anadolu yakası bölge finalinde **12/B** sınıfı öğrencisi **ÖMER CAN KÖSE 2.** Olarak okulumuza gurur yaşatmıştır.

Henza Akın Çolakoğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi koordinatörlüğünde gerçekleştirilen "Güzel Ezan Okuma Yarışması"nda İstanbul Anadolu yakası bölge finalinde **12/AC** sınıfı öğrencisi **CENGİZHAN CON 2.** Olmuştur. Öğrencimizi tebrik ederiz.

Pendik Faruk Naftız Çamlıbel Anadolu İmam Hatip Lisesi koordinatörlüğünde yapılan "Kuran-ı Kerimi Güzel Okuma Yarışması"nda İstanbul Anadolu yakası bölge finalinde **11/C** sınıfı öğrencisi, **ÖMER FARUK IŞIK 2.** olarak okulumuza sevinç yaşatmıştır.

İman hatipler arası geleneksel yarışmalarda ilk sıraları kaptırmayan okulumuz akademik başarıda da çitayı hızla yükseltmeye devam ediyor.

Ömer Faruk Işık

Gözdenur Kaşan

Cengizhan Con

Ömer Can Köse

Kuran Laboratuvarı

Eğitimde yenilikleri öncelemeye önem veren okulumuzdan Türkiye'de örneği olmayan bir çalışma ile tavanından tabanına özel dizaynı ve çalışma mantığı ile öğrencisine daha kaliteli bir Kuran eğitim merkezi oluşturmuştur.

Spor Kompleksi

Okulumuz, spor kompleksi ile öğrencisine her mevsim okul içi ve okul dışı zamanlarda daha nitelikli çalışma sahası oluşturmaktadır.

Sor Geç

Öğretmenlerimiz, öğrencilerimizin sorularını koridorlarda, tenefüs aralarında daha rahat ve pratik cevaplayabilmeleri için tüm okul ayaküstü çalışma masaları – sor geç- ile donatılmıştır

3. Geleneksel Kermesimiz

Yemekhane

Kendi mutfağında, günlük, taze ve sıcak yemekleri ile iki yemekhanesinde okul öğrencilerine ve öğretmenlerine hizmet vermektedir.

Konferanslar

Alanında uzman yazar ve eğitimcilerin katılımı ile öğrencilerimizin zihinsel gelişimine katkı sağlayıcı söyleşi ve seminerler periyodik olarak devam etmektedir

Beyaz Bayrak

Okulumuz il milli eğitim ve halk sağlığı müdürlüklerinin ortak denetimden başarıyla geçerek temizlikte örnek okul olmuş ve beyaz bayrak almaya hak kazanmıştır.

Suriye Yardım Tırı

Öğrencilerimiz, öğretmenlerimiz ve velilerimizin el birliği ile Suriyeli kardeşlerimizin ihtiyaçlarına küçük de olsa bir yardımda bizden olsun dedik ve 1 tır dualarla okulumuzdan Suriye'ye uğurladık.

Uygulama Camii

Bahçesine yapılan iki minareli uygulama camii ile genelde Sancaktepe halkına özeldir öğrencilerimize hizmet verecek olan Aziz Bayraktar İmam Hatip Uygulama Camii inşaatı hızla devam ediyor. Ayrıca alt katında inşa edilen konferans salonu ile okulumuzun 2. büyük konferans salonu olacaktır.

Kütüphane

Ne Okusak ???

Ah güzel ülkem... Ah güzel ülkemizin en güzel gençleri... Parmaklarımızın akıllı telefonlara yapışıp kaldığı şu günlerden jet hızıyla geçip giderken bizi huzura erdirecek, kafalarımızda dolanan soru yumağını çözmeye yardım edecek neler yapıyoruz? Neleri okuyor, neleri dinliyoruz? E- kitapları, e-dergileri de görecek miydi bu gözler? Sırf kafiye olsun diye miş mişli, sebastiyanlı şarkı mı işitecekti bu kulaklar? Gözün iyi şeyler okumaya, kulağın iyi müzik duymaya hakkı vardır, unutmayın. Birkaç dergi, birkaç türkü bırakıyorum tam buraya. Bence siz alın bunları. Kaliteyi, samimiyeti, duyguyu bulacaksınız emin olun

➤ Kevser TEKİN
Meslek Dersleri
Öğretmeni

İbrahim Tenekeli yönetiminde 2011 tarihinde yayın hayatına başlayan "İtibar" dergisinin en önemli düsturu, kişisel ilişkilerle değil, ürünlerinin niteliğiyle hak edilmiş bir itibarı ortak payda olarak kabul etmektir. Aylık edebiyat ve fikriyat dergisi. Geniş içeriği ve kaliteli yazar kadrosuyla okurlarına taze ürünler sunmakta üstüne yok.

Genç bir ekibin çıkardığı "Kafka Okur", her ay bir şairi, bir yazarı kapak ediniyor. Gençlerin çizdiği karikatürler, kaleme aldığı yazılar ümit verici. Kapıları yazı yazan herkese de açık üstelik. Yeter ki yazıp göndersinler!

Geniş bir ekiple "Genç Dergi" 10 yıldır ara vermeden yayın hayatına devam ediyor. İsmi gibi içeriğinde nice gençlerin emeğini barındırıyor. Her konudan başlık bulabileceğiniz, sizlerin de yazı, şiir ya da resim ile katkı sağlayabileceğiniz kaliteli ürünlerden biridir kendileri.

Gelelim "Cins" dergisine. 2015 yılında yayın hayatına başlayan Cins, her ay dost meclisinden konularla aralıyor kapısını. Sağlam kalemler içinde barındıran Cins'te

edebiyata, güncele, siyasete dair aradığınız her şeyi bulabilirsiniz.

Ne Dinleyelim ???

Şu garip halimden bilen işveli nazlı
Gönülüm hep seni arıyor neredesin sen?
Datlı dillim güler yüzlüm ey çeylan gözlüm
Gönülüm hep seni arıyor neredesin sen?

Sevda kuşun kanadında
Ürkütürsen tutamazsın. Ökse ile sapanla vurursun da saramazsın
Hayat sırrının suyunu Çeşmelerden bulamazsın.

Parsel parsel eylemişler dünyayı
Bir dikili taştan gayrı nem kaldı Dost köyünden
ayağımı kestiler
Bir akılsız baştan gayrı nem kaldı?

"elin elimde olsun...
kayı kapı dilenek..."

Pertek önünde kelek
Harput'a gidek gelek
Elin elimde olsun
Kayı kapı dilenek.

Evlerinin önü nane aman
Ben kül oldum yane yane
Kâfir isen gel imane aman
Ya ben de o güzele yalvarayım mı?
Gelmezse kareleri bağlayayım mı?

Umut Işığı

UMUT IŞIĞI 'GENÇLER'

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

Salat ve Selam O'nun peygamberi Hz. Muhammed (s.a.v.)'e olsun.

Gençlik bir toplumun umut ışığıdır. Doğru yönlendirilmezse hayatı yaşanmaz hale getirir. Gençlik, bir toplum için en büyük güçtür. Bir Müslüman için en büyük zenginlik: İmanlı, ahlaklı, iffetli bir genç nesil yetiştirmektir. Cesaretle kuşanan Allah aşkı ile yoğrulmuş Fatih'ler yetiştirmektir.

Müslüman Gençler!

Unutmayalım ki gençlik baki değildir. Özendiğimiz batılı, geçici güzellikler, diziler, modeller bizi ancak Allah'tan uzaklaştırır. Ve unutmamalıyız ki biz, İmanla şeref bulmuş güzellikleriz. Allah'ın yardımıyla, Kur'an'ın güzellikleriyle süslenmiş bir gençlik oluşturacağız.

Öyle bir gençlik ki: Hz. İbrahim gibi, kendi dönemini putlarından arındıran, geçici şeyleri sevmeyen bir gençliktir. Hz. Yusuf gibi Rabb'inin rızasını nefsine hâkim kılabilecek bir gençlik. Zindanları zinaya tercih edebilecek bir gençlik...

Ve biz... Fatih Sultan Mehmet Han'ın torunları, bugünkü temiz yürekli İsmail'ler, Hz. İşe gibi iffet lımsallı olan gençlerimizin ve ahlakıyla, edebiyetle Hz. Hatice, sabriyle Hz. Eyüp (a.s.) gibi yetişen gençlik için durmadan koşmalıyız. Unutmayalım ki Hz. Hacer'e çöl ortasından su veren Rab bizim de Rabb'imiz. O halde biz İsmail'ler ölmesin diye Hacerce yüreği yanık bir arayışa koyulursak can suyuna ulaşabiliriz. Ve tabii ki aramızda bizi anlayan büyüklerimiz olduğu sürece.

Hz. Ali'nin de dediği gibi: "Gençleri anlayamamış iseniz, bu dünya da ışınız bitmiş demektir."

➤ Nur Sena ÖKMEN - 12/AF

► Hacer TAŞ - 12/AS

Ey Sevgili

Bir ses geldi Arş-ı Alâ'dan Arz'a
Titredi tüm gönüller "hu-hu"larla
Bir tebessüm filizlendi mazmunların ruhunda
Ve O (s.a.v.) geldi âlemlere rahmet nuruyla
İlk önce kuşlar filleri yendi
Sonra ateşler söndü, sütunlar devrildi
Korkun ey zalimler
Muhammed (s.a.v.) dünyamızı aydınlatmaya geldi
Edep beden buldu onun gül cemaletinde
Tek kelime vardı Rasulullah'm dilinde
"Ummetü - Ummetü"

Susuz kalmış gönülleri Muhammed-i Muhabbet'e garb eyleyen sevgili
Parladı güneş misali cahiliyyede
"Emin" dendi ona en güvensiz devirde
Örnek oldu zaman kötü diyenlere
Işık oldu izinden giden ümmetine
Sevmeyi öğretti tüm mü'minlere
Sabrı gösterdi "durdum büyük" diyenlere
Sokaklar doldu "La İlaha İllallah Muhammed Rasulullah" diyenlerle
Şükür gerekti getirdüklerine
Salat Selam Sana Ey Sevgili...

Recep KOCAMAN
Meslek Dersleri Öğretmeni

EN SON NE ZAMAN

*“Sorular, sorular...
Cevap verilmesi gereken
sorular var hayatımızda
sevgili dostum.”*

Bizi yaratana, bizi koruyana bizi rızıklandırana bizi muhteşem bir şekilde donatana karşı verilmesi gereken cevaplar. Ve kendimize vermemiz gereken cevaplar...

Hayatımızı nasıl tanzim etmemiz gerektiğini bize öğreten, yaşam rehberimiz olan kitabı, **Kuran-ı Kerim'i en son ne zaman okuduk mesela?** Ne zaman açıp Nazm-ı Celil'in yaprağını nazlı nazlı okuduk. Ne zaman rabbimize yakınlık kurmaya çalıştık, onu anlamak en önemli görev değil miydi bizim için? Hani en sevdiğimiz, sevgililer sevgilisi Peygamberimiz yüce Kuran'ı tebliğ ettiğinde sahabe efendilerimiz onu ayet ayet alıp hayatlarında tatbik etmek için mücadele vermişti. En kıymetli sermayemiz olan gençliğimiz bu kıymetli kitaptan habersiz mi geçiyor yoksa? Hayatımıza birçok kitap girip çıkıyor; hikâye, roman, şiir, vs. Ya Kuran, hayatımızın neresinde? Yoksa onu yaldızlı kılıflar içerisine hapsederek aşırı saygıdan yüksekçe raflara mı yerleştirdik? Hayırhayır kesinlikle bu değildi saygı, raftan alıp yıpratana kadar okumak ve anlamak. Ve sonra sahabe efendilerimiz gibi adım adım yaşama aktarmamız gerekmez miydi? Haydi al o kitabı raftan, al ve oku yaratan rabbinin adıyla. Bismillah...

Ellerimiz, kurumaya yüz tutmuş, başkalarına uzanır olmuş ellerimiz. Rabbimiz duamız ölçüsünde bize değer vereceğini söylerken biz duayı unuttuk be kardeşim. **Sahi en son ne zaman dua etmiştik rabbimize?** Yoksa ona hiç ihtiyaç duymadık mı? Her işimize kendimiz yetebildik mi? İstemez mi insan yaratıcısı ile hasbihal etsin, onunla dertleşsin, ona içini döksün? Bence ister, istemelidir de. Dua yalnızca bir şeyler talep etmek için değildir, dua müminin silahıdır diyor Hazreti Peygamber. Bizim tüm kötülöklere karşı dua ile silahlanmamız gerekir o halde.

Mesela gözyaşı dökmek, zor değil mi ağlamak. **Hatırlıyor musun en son ne zaman ve ne için ağladığınızı?** Bir sebebi olmalı insanın ağlaması için. Örneğin bir yakınını kaybetmesi veya istediği bir şeyden mahrum kalması ya da canının yanması... Bunlar mıdır sadece gözyaşlarımıza sebep olacak unsurlar, yoksa bizim ağlayacak esaslı sebeplerimiz yok mudur? "Zorla mı ağlayacağız?" dediğinizi duyar gibiyim. Hatta erkek adam ağlamazdı bizim toplumumuzda öyle değil mi? Yanlış, kesinlikle yanlış. Erkek adam ağlayan adamdır. Erkek adam günahına ağlayan adamdır. Rabbine karşı mahcubiyet duygusuyla gecenin karanlığında ya da gündüzün aydınlığında iç çeke çeke ağlayan adamdır asıl erkek.

Onca nimete sahibiz hayatta, yeryüzü, gökyüzü... Harika bir sanatçının elinden çıkmışçasına, usta bir boyacının fırçasından damlamışçasına harika. **Acaba en son ne zaman başımızı kaldırıp şöyle bir gökyüzünü izledik?** Fırsatımızı mı oldu buna değil mi? Nasıl fırsat bulabilirdik ki? Artık gökyüzüne yeryüzü küsmüş de olabilir bize. Onu perdeleyecek o kadar nesne soktuk ki bu muazzam eserle aramıza. Bizi güneş ışığına hasret bırakacak kadar yüksek binalar, üzerimizdeki elektriği atmamıza engel olan beton ve asfalt yollar, sokaklar parklar. Nasıl temas kuracağız toprakla, özümüzle? Gökyüzünü temaşa etmemize müsaade etmeyen şehir ışıkları... Oysa Rabbimiz bakın izleyin diyor, gök kubbe sizin için yaratılmış. Yıldızlar, güneş, ay... Biz bilmeden, biz frakına varmadan sessiz sessiz bize nasıl hizmet ediyor anlamaya çalışmak. Ama ne mümkün artık şehirden uzak bir köyde dahi olsak, o elimizdeki ultra akıllı telefonlarımız ya da tabletlerimiz bizi ne yapıp ne edip bu harika sanat ve eşsiz yaratılış hikmetinden uzaklaştırmayı başarabiliyor.

Hatta o kadar başarılı ki bu akıllı cihazlar bizi bizden aldığı gibi bizi anne ve babamızdan da almasını biliyor. En kıymetli en değerli iki eşsiz insan anne ve baba... İnsan onları nasıl görmezden gelebilir ki. Düşünüyorum da acaba en son ne zaman anne ve babamıza sınıksık sarılmışızdır. Kim bilir belki geçen bayram belki de hiç. Ne acı, ayaklarının altına cennet serilmiş bir hazine var yanı başımızda ama biz başka sevdalardayız. Sevdaların en büyüğü Allah ve Resul'ünden sonra onlara olmalı değil miydi? Yoksa onların yerini alacak daha kıymetli kişiler mi bulduk? Ey genç, ey delikanlı, ey anne ve babasının biricik nazlı yavrusu, nazlı kızı! Olmaz! Onlardan başkası veremez sana o sıcaklığı, yalan sevdalar uğruna incitme anne ve babanı. Onlar rabbinin sana bir armağanı. Haydi, geç kalma sınıksık sarıl anne ve babana.

Onu Nesibe (Ümmü Ümare R.a.) Gibi Sevmek...

Fidan Arka 11-AF

Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu:

" Ey Ümmü Ümare, sendeki bu cesaret ve metanet kimde var? "

Savaş, ashabından birçok kişinin şehadeti ile ilerlerken, efendimizin etrafında onu koruyan az sayıda sahabe kalmıştı ve Hz. Nesibe evlatlarıyla birlikte bir sağında, bir solunda, bir arkasında onu koruyordu. Efendimiz onun bu mücadelesinden şöyle bahsetti:

" Uhud savaşında sağıma, soluma, hangi tarafıma baktıysam Ümmü Ümare'yi beni korumak için savaşırken görüyordum."

Bu güzel sözlerle şereflenen Hz. Nesibe'den başkası değildi. Hz. Nesibe hicretten 40 sene önce Medine'de doğmuştur. O peygamber sevgisiyle tanınan ve peygamber efendimizin döneminde ihlas,

cesaret ve fedakârlıklarıyla öne çıkan salih mü'min kadın sahabelerdendir. Hz. Nesibe, Peygamber Efendimiz ve Hz. Hatice'nin evlenmesinde de aracılık etmiştir. Akabe'de Peygamber Efendimiz bey'at eden iki kadından biri olup (diğ er hanım sahabe ise Hz. Esma b. Amr) bütün aile efradıyla İslam'ın emirlerini kabul etmiştir. Peygamber Efendimizle birlikte başta Uhud Savaşı olmak üzere, Hayber Seferi'ne, Mekke'nin fethine, Huneyn Savaşı'na, Kadisiye Savaşı'na katılmış ve Peygamber Efendimizi koruma görevini kendince göğüslemiştir. Katıldığı savaşlarda en baba yiğitlerin önünde bir performans sergilemiş, bir kadın olarak gücünün üstünde kahramanlıklar göstermiştir. Tesettür ayeti nazil olunca fiilen cihada iştirak edememe üzüntüsü ile sarsılmıştır. Bu konu hakkında Ümmü Ümare; Peygamber Efendimize " Her şeyi erkekler için görüyorum. Hiçbir şekilde kadınların zikredildiğini görmüyorum. " dedi. Bu olay üzerine Ahzab suresi 35. ayet indi. *"Şüphesiz müslüman erkeklerle müslüman kadınlar, mü'min erkeklerle mü'min kadınlar, itaatkâr erkeklerle itaatkâr kadınlar, doğru erkeklerle doğru kadınlar, sabreden erkeklerle sabreden kadınlar, Allah'a derinden saygı duyan erkekler, Allah'a derinden saygı duyan kadınlar, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar, namuslarını koruyan erkeklerle namuslarını koruyan kadınlar, Allah'ı çokça anan erkeklerle çokça anan kadınlar var ya, işte onlar için Allah bağışlanma ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır."*

Hz. Nesibe'nin Peygamber Efendimize olan bağlılığı ona sahabenin sevgisini de kazandırmıştı. Hz. Ömer'in hilafeti devrinde gazveden gelen ganimetler arasında altından sırmalı bir gömlekle şalvar da vardı. Bu elbise Hz. Ömer'in hissesine düştü. Ve Hz. Ömer " Herkesten ziyade Hz. Nesibe bu elbiseyi almak için haklıdır. Ben böyle düşünüyorum. " diyerek elbiseyi Hz. Nesibe'ye göndererek ona saygısını ifade etti. Hz. Nesibe'yi yalancı peygamberler döneminde bir kadın mukavemetini aşacak kahramanlıkla cihad ederken tekrar görüyoruz. Nesibe'nin en küçük oğlu Habib, yalancı peygamber Museyleme'nin peygamber olduğuna şahadet etmemiş ve Habib'in Peygamber Efendimize olan bu bağlılığı onu öfkelenmişti. Bunun üzerine Habib'in vücudunu şehit edinceye kadar diri diri parçalara ayırdı. Hz. Nesibe, oğlunun şahadet haberi geldiğinde feryat etmek bir yana Peygamber'imize bağlılığından dolayı şükür gözyaşları döktü. Yıllar sonra Nesibe validemiz, Hz. Ebubekir'in halifelik döneminde Museyleme ile yapılan Yemame Savaşı'na katıldı. Bu savaşta Museyleme-i Kezzab Vahşi tarafından öldürüldü. Hz. Nesibe, bu savaşta 60 yaşındaydı. Savaşta aldığı yaralardan kurtulamadı. Çok geçmeden şehit oldu. Sonrasında cennet-i baki'ye şehitler ve sıdıkların yanına defnedildi. Bugün asırlar öncesinden gelen bir hayatı, Hz. Nesibe'yi okuduğumuzda; biz de onun gibi olmalıyız, olabiliriz, yapabiliriz diye içimizden geçmiyor değil. Ama bugün Peygamber yok ki diyoruz. Evet, bugün Peygamber vefat etti, dünyada aramızda yaşamıyor ama bize emanet ettiği din var.

Nasıl ki Hz. Nesibe savaş meydanlarında Peygamber'e koruma olduysa, bugün biz genç hanımlar da peygamberimizin bize emanet bıraktığı dini korumalı, her alanda savunmalı ve ona karşı olan ümmet olma vazifesini hakkıyla yerine getirmeliyiz. Bu görevi tam manasıyla yerine getirebilmek için de öncelikle dinimizi en güzel şekilde biz öğrenmeli, yaşamalı, hissetmeliyiz. İnsan bilmediğini hissedemez, hissetmediğini de yaşayamaz. Bugün İslam'ın geçirdiği üzüntünün en önemli sebeplerinden biri insanların dini literatüre sahip olmamaları, kulaktan dolma bilgilerle, taklidi bir imanla dinlerini yaşamaya çalışmalarıdır. İmanı arttıran tefekkürdür. Düşünmenin malzemesi bilmektir, insan bildikleriyle düşünür, görür, düşündükçe doğruları bulur, buldukça imanı artar ve tam bir iman sahibi olur. İşte o zaman dinini hem yaşar hem yayar hem de her alanda savunur, korur, ümmet olur, kardeş olur ve dünya İslam'ın öğrettikleriyle huzur bulur.

Hz. Nesibe'ler, Hatice'ler, Aişe'ler... Dileğimiz odur ki ahir zamanı yaşadığımız asrın şu günlerinde her bir Müslüman hanımın örneği olsunlar, hayatlarımızda ulaşmaya çalıştığımız manevi zirvelerimiz, hedeflerimiz olsunlar.

ALLAH, HZ. NESİBE'DEN DE ONLARDAN RAZI OLSUN...

Dindar Bir Doktor Hanım Ayşe Hümeysra Ökten (Alıntı)

Ömrü boyunca "Kadın başıma ne yağabilirim ki?" düşüncesini aklına bile getirmeyen Hümeysra Hanım, karşılaştığı tüm zorluklarla, sıkıntılarla iman, sabır ve tevekkülün verdiği güçle mücadele etmiştir. Hizmet hayatı yoğunlaştıkça her genç kıza mahsus evlilik hayalleri de bir o kadar uzaklaşmış, kendi ifadesiyle "Her eve anne lazım, annelik çok yüksek bir mevki ama yedi mahalleye de bir doktor lazım o da ben olayım ve annelere bakayım..." diye düşünmüştür. O zaten kendisini tanıyan herkesin Hümeysra annesiydi. Bu kitap cumhuriyetin ilk döneminde tıp eğitimi alıp doktor olan Ayşe Hümeysra Ökten'in günümüz gençlerine örnek niteliğindeki hayat hikâyesidir.

Doktor Ayşe Hümeysra Ökten 1925 yılı ekim ayında Fatih – Atikali'de dünyaya geldi. Babası; Allah aşkı, peygamber aşkı, hizmet, vatan, millet, medeniyet, ilim, toprağa tohum atma yani insan yetiştirme aşkı ile kavrulmuştur. Yaşadığı dönem göz önünde bulundurulduğunda türlü imkansızlıklar içinde Allah'ın verdiği en büyük imkan "iman" başta olmak üzere bu saydığımız özellikleri meczeden bir Osmanlı münevveri, lütfu ilahiye azimle, gayretle, ciddiyetle, cesaretle yoğuran dava adamı, imam hatip mekteplerinin kurulmasında öncü olan Mahmut Celaleddin Ökten, annesi Mahmude Ökten'dir. Aile olarak Osmanlı dönemlerinin son zamanları ve cumhuriyetin ilk yılları içerisinde yer almaktadır.

Kurumsal eğitimin bütün basamaklarında İstanbul'dadır. Okullarını birincilikle bitirerek 1949 yılında İstanbul tıbbiyesinden mezun olur. İhtisasını tamamladıktan sonra ilk olarak verem savaş dispanserlerinde çalışır. İlk olarak Beyazıt çarşıkapıda muayenehane açarak hastalarını muayene eder. 85 yıllık ömrünün 57 yılını doktorluk yaparak insanlara hizmetle geçirmiş, hayatını hastalara adanmış, tek başına bir vakıf gibi çalışan Hümeysra Ökten, ismi hafızalara kazınan çağın kahramanlarından biri aslında. Ayşe Hümeysra Ökten ilk başörtülü bayan doktordur. O dönemin zorluklarına rağmen tesettürlü olmaktan vazgeçmemiştir. 1959'dan beri İslam dünyasında çok yakından tanınan Ayşe Hümeysra Ökten Hanım bir çok alim ve devlet adamının da doktorluğunu yaparak herkesin sevgisini kazanır.

Cumhuriyet döneminde 1953 yılında Kızılay'ın teklifi ile Medine'ye giden ilk görevli doktor hanımdır. Bu gidiş onun için dönüm noktası olur ve bir daha o kutsal topraklardan bağıni koparamaz. Artık evi Mekke ve Medine'dir. Şu anda da Medine'de yaşıyor. İstanbul'da ki ailesini ve grup arkadaşlarını ihmal etmemek üzere gidiş gelişlerini sıklaştırıyor. Sevenleri ve onunla konuşmak isteyenler, İstanbul'a döneceği önümüzdeki günleri bekliyor. Kendisine hayır ve bereketli ömür diliyorum...

Sünnet Aşığı Abdullah B. Ömer (r.a)

➤ Bilal DOĞAN - 12/D

Abdullah, Hz. Ömer'in (r.a)oğludur. Hicretten on yıl önce Mekke'de doğmuş ve babası Hz Ömer'le(r.a)birlikte Müslüman olmuş ve onunla hicret etmiştir. Resulullah'ın(sallallahu aleyhi vesellem)ders halkasına on üç yaşında katılmış ve İslam tarihinde müfessir, muhaddis, fakih olarak bilinen yedi Abdullah'tan(abadile-iseb'a)biri olmuştur. Ablası Hz. Hafsa (r.a)ezvac-ı tahirattandır. Abdullah b. Ömer(r.a) ablası Resulullah Efendimiz'in hanımı olduktan sonra sık sık yanına gider ve zaman zaman da orada gecelerdi. Ablasının evine sık sık uğrayan Abdullah (r.a),Hz Peygamber'in(sallallahu aleyhi vesellem) özel ilgisine mazhar olmuş ve onun özel sohbetlerinden istifade etmiştir

Abdullah b. Ömer (r.a) daima Resulullah'ın (sallallahualeyhi vesellem) yanında olmayı istedi. Hatta o Bedir ve Uhud gazvelerine katılmak için Resul-i Ekrem'den izin istemiş ancak yaşının henüz küçük olması sebebiyle kendisine izin verilmemiştir. Fakat on sekiz yaşlarında iken Hendek Gazvesi'ne ve daha sonra Hz Peygamber'in(sallallahu aleyhi vesellem) zamanında meydana gelen bütün savaşlara katıldı. Peygamber Efendimiz'in vefatından sonra da birçok

savaşta bulundu. Bunlardan biri de Ebu Eyüp el-Ensari'nin de(r.a)bulduğu İstanbul seferidir.

Abdullah b. Ömer (r.a)Resulullah'ı(sallallahu aleyhi vesellem)çok seviyordu. Her hareketi onun hareketiydi. Peygamber Efendimiz'in sünnetine çok bağlıydı. Onun her sözünü, her fiilini ezberliyor, uyguluyor ve insanlara anlatıyordu. Resul-i Ekrem (sallallahu aleyhi vesellem) vefat ettikten sonra Abdullah b.Ömer'in(r.a)durumunu tabiin alimleri şöyle anlatmışlardır:Nafi (rahmetullah aleyh)naklediyor: "Abdullah b.Ömer (r.a)her yerde Resulullah'ın (sallallahu aleyhi vesellem)yaptıklarını araştırıyordu. Nerede namaz kılsa o da orada namaz kılıyordu. Hatta Resulullah'ın bir ağacın altında oturduğunu veya namaz kıldığını öğrense hemen o ağacı ıslah edip kurumaması için onu suluyordu."

Eslem(r.a)anlatıyor:"Hiçbir deve çölde kaybettiği yavrusunu, Abdullah b.Ömer'in(r.a) Resulullah'ın(sallallahu aleyhi vesellem)izlerini araması gibi aramamıştır."

Abdullah b. Ömer (r.a) zamanının çoğunu Resulullah Efendimiz'in yanında geçirmiş, onun terbiyesinde yetişmiştir. O, Ebu Hüreyre'den (r.a) sonra sahabe-i ikramın en çok hadis rivayet edenidir. Sahabe-i ikram'ın ilmi yönde, en önde gelenlerinden biridir. İmam malik (rahmetullahi aleyh)onun hakkında şöyle der: "Abdullah b.Ömer (r.a) Resulullah'ın ve ashabının hareketlerine dair ne varsa hepsini bilirdi."İşte o Resulullah'ın sünnetini yaşamada son derecede hassas olmakla tanınıyordu. Müslümanlar bunu bildikleri için onda ne görseler tereddütsüz 'sünnet' diyerek ayırısını yapamaya çalışıyorlardı. Her konuda çok dikkatli araştırmayı, incelemeyi severdi. Sahabe için de dünyaya önem vermemesi örnek gösterilirdi. Haram ve şüpheli konularda çok titiz davranırdı. Kuran-ı Kerim'in tefsiri hususunda da sahabenin ileri gelenlerindendi.

Şehit Hasan El - Benna

Genç yaşta dini konulara büyük ilgi duymaya başladı. 1923'te Kahire'de dini ve toplumsal konularda geleneksel eğitim veren Daru'l-Ulum adlı öğretmen okuluna kaydoldu. 1927'de Arapça öğretmeni olarak Süveyş Kanalı yakınlarında bulunan İsmailiye'de bir ilkokula atandı. İngilizler'in ülkedeki ekonomik ve askeri varlığı açısından büyük önem taşıyan bu kentte, Müslümanlar'ı derinden sarsan olaylara şahit oldu. Mart 1928'de bir İngiliz kampında çalışan altı kişi ile birlikte İslam'ın ilkelerine geri dönüşü amaçlayan "Müslüman Kardeşleri" kurdu. 1936'da kendi isteğiyle Kahire'deki bir okula tayin edildi. II. Dünya Savaşı başladığında çok sayıda öğrenci, devlet memuru ve işçi Müslüman Kardeşler'e üyeydi ve teşkilat Mısır toplumunun hemen bütün kesimlerini temsil eden bir önemli siyasi güç olmuştur.

Teşkilat üyelerinin birçoğu, hükümetin milli çıkarlara ihanet ettiği görüşündeydi; Hasan el-Benna 12 Şubat 1949'da teşkilat merkezinden evine dönüşü sırasında hükümetin göz yumduğu bir suikast sonucu Kahire'de öldürüldü.

Hasan el-Benna eserlerinde emperyalizme karşı milli bir hareket oluşturulmasını ve Müslüman milletlerin İslam ilkelerine dayanan birliğini savundu. Ona göre Müslüman milletlerin geri kalmasının sebebi din yolundan uzaklaşmış olmasıydı. ➡ ➡ ➡

► Meryem TAMTAŞ / 12H

Kurtuluş, İslam öğretilerine geri dönerek sağlanabilirdi. Devlet İslam dini temelinde teşkilatlanmalı, İslam hukuku geçerli kılınmalıydı.

Toplumun ahlakı ve eğitimi İslam ilkelerine göre

yönlendirilmeli, toplumsal eşitsizlik ve adaletsizliklere son verilmelidir.

Müslüman Kardeşler teşkilatı maksadı da bu programı gerçekleştirmektir. Hasan el-Benna'nın başlattığı hareket Arap dünyasını ve diğer İslam coğrafyalarını büyük ölçüde etkilemiştir.

HASAN EL-BENNA'DAN GENÇLERE TAVSİYELER

- Şartlar ne olursa olsun ezanı duyduğunuzda namaza kalkın.
- Kur'an'ı Kerim'i okuyun veya dinleyin. Azıcık zamanınızı bile yararsız işlere ayırmayın.
- Arapça'yı öğrenin, çünkü Kur'an en güzel şekilde Arapça ile yazılmıştır.
- Hiçbir konuda aşırı tartışmayın. Zira gösteriş hiç bir zaman yarar sağlamaz.
- Fazlaca gülmeyin. Çünkü Allah'a bağlı olan gönül, sakin ve vakarlıdır.
- Maskaralık yapmayın. Çünkü mücahit bir millet, ciddiyetten başka bir şey tanımaz.
- Kişileri çekiştirmek ve tavırları küçümsemekten sakının. Hayırdan başka bir şey konuşmayın.
- Ahdinize, sözünüze ve vadinize vefa gösterin. Şartlar ne olursa olsun bunlara muhalefet etmeyin.
- Her hususta temizliğe önem verin. Evinizde, elbiselerinizde, vücudunuzda, iş yerinizde... Çünkü İslam temizlik üzerine kurulmuştur.
- Her yerde davanızı yapmaya çalışın. Nefsinizle şiddetli bir mücadele edin ki onun yularını ele alabilirsiniz; gözünüzü haramdan ayırın, duygularınıza hâkim olun.

Kafkas Kartalı Şeyh Şamil

1797 yılında Dağıstan'da Gimri(Genu) köyünde dünyaya geldi. Genç yaşında, Rus yayılmacılığına karşı Kuzey Kafkasya'da halkı gazavata çağıran Nakşibendi tarikatına dahil oldu. İlk eğitimini Said Harekani'den aldı. Daha sonra kayınpederi olan Nakşibendi Şeyhi Cemaleddin Gazi Kumuki Efendi'den ders aldı. İmam Hamzat'ın 19 Eylül 1834 Cuma günü Hunzah Camii'nde şehadetinden sonra, 2 Ekim 1834'te Aşilta'da yapılan toplantıda oy birliği ile imamlığa getirildi. 25 Ağustos 1859'da, Gunip kuşatmasında silah bırakıncaya kadar aralıksız mücadeleyi sürdürdü. 1869'a dek Kaluga'da ikame etti. 1870'te İstanbul üzerinden Hicaz'a geçti.

► Yusuf KOMAÇ - 12/AB

Büyük yerleşim birimlerinde halkı teşkilatlandırıp, aydınlatmaya çalışan Şamil, Aşilta köyüne yerleşti. Ruslar 1837 Hunzah, Gimri ve diğer önemli yerleşim birimlerini zapt edip kaleler yapmışlardı. Sık sık yer değiştirmek zorunda kalan Şamil, düşmanın uzanmayacağı bir yerde yerleşmeyi önerenlere "Sağlam bir yere çekilelim, kendi yurdumuzda düşmanla çarpışalım." dedi. Bunun üzerine çok zor zapt edilir bir yer olan Ahulgoh'a yerleştiler. Henüz daha bir yıl olmuştu ki Ruslar bütün kuvvetleriyle 1838'de Ahulgoh'u ablukaya aldılar. Cesaretin mükemmel örneğini Gimri müdafaasında gösteren Şamil, imamlığının ilk büyük imtihanını ve kumanda üstünlüğünü Ahulgoh ve Surbay savaşlarında da ispat etmişti. Ahulgoh'ta günlerce mücadele eden İmam, buradan kuşatmayı gizlice aşarak Ruslar'a esir düşmeden Çeçenistan'a gitmeyi başardı. Ruslar bu kuşatmada İmam'ın bir avuç askeri karşısında 3 bin kayıp vermişti. Şamil sadece asker kişiliği ile tanınan biri değildi. Uyguladığı başarılı harp taktiklerinin yanı sıra adli, idari ve sivil bir devlet mekanizması geliştirdi. Medreselerdeki tedrisata ehemmiyet verdi, fikir ve sanat sahasında büyük adımlar attı. Tarihteki en büyük gerilla lideri sayılan Şamil 4 Şubat 1871'de yetmiş dört yaşında Medine'de vefat etti. Cennet-ül Baki mezarlığına defnedildi.

MÜCADELESİ

17 Ekim 1832'de Ruslar Şamil'in büyüüp yetiştiği Gimri kasabasını basar. Kasabada göğüs göğüse müthiş bir muharebe olur. Düşman çok kalabalıktır ve topu tüfeği vardır. Gimrililer bir avuçtur, yeterli silahları yoktur. Fakat şehitliği en yüce makam kabul etmiş bu mü'min insanlara göre düşmanın maddi üstünlüğünün hiçbir kıymeti yoktur. Başlarında şeyhleri Gazi Muhammed ve bileği bükülmez yiğit Şamil vardır. İki de ön saflarda savaşıyor ellerinde şimşek çakan kılıçları müthiş bir hızla işliyordu. Bu durumu gören Gimrililer taze bir güçle Moskofa kılıç sallıyorlardı. Fakat ne yazık ki düşman ateşi ve kılıçları önünde devamlı şehit veriyorlar, sayıları gittikçe azalıyor. Muharebenin en kızgın anlarında İmam Gazi Muhammed de Şamil'in yanı başında şehit düşmüştü.

Şeyhinin şehit düştüğünü gören Şamil, daha bir bilenmiş olarak düşmanın ortasına top güllesi gibi atılmıştı. Büyük bir maharetle işleyen kılıcı her inip kalkışında bir Moskof askerini yere seriyordu. Sağ elindeki hançeri de sol elindeki kılıç gibi ustalıkla kullanıyor, iki kolu şimşek gibi işliyordu. Fakat pusuda bekleyen ve fırsat kollayan bir düşman askeri süngüsünü hırsıyla Şamil'e saplamıştı. Süngü yiğit Şamil'in göğsünden girip sırtından çıkmıştı. Gittikçe güçten düştüğünü fark edince vuruşa vuruşa savaş meydanından çekilmiş ve kayıplara karışmıştı. Durumu gören Gimri müezzini onu baygın halde bulmuş ve sırtına alarak o bölgenin meşhur hekimi Cerrah Abdülaziz Efendi'ye götürmüştü. Yirmi beş gün baygın halde yatan Şamil uyandığında başucunda duran annesine ilk olarak "Anam, namaz vakti geçti mi?" diye sormuştur. Kâinatın yaratıcısına karşı duyduğu bu mesuliyet hissi onu pişirecek ve kendisini yakından tanıyan Kuzey Kafkasyalılar Rabb'ine son derece bağlı bu yiğit şeyhi başlarına imam yapacaklardı.

HİKMET ANIL ÖZTEKİN

ile söyleyişi

Elif'i bize kısaca tanıtırıp uzaklaşmanızdaki sebebi söyler misiniz?

Mevlana mesnevisi der ki: "Ey oğul kır zincirlerini, ne zamana kadar altın ve gümüşün peşinden koşacaksın?" Elif benim zincirlerimi kıran kişiydi. Romantik bir sevdâ hikâyesi değildi, beni geliştiren, öğreten, bu dünyadan uzaklaştıran, bana manayı, hakikati öğreten kişiydi.

"Elif hikmettir." sözünü açıklar mısınız?

Birini seviyorsan o olmaya başlarsın çünkü iki aynı kişi yoktur sevdada. Sevdada iki kişinin, iki kişilikten ayrılıp, Elif'imde Elif'imden Hikmet'imde Hikmet'imden sıyrılıp, tek bir kişi olmasıdır. Tek bir şey olmasıdır. Sevdada ikilik olmaz, sevdada teklik olur, birlik olur. "Hikmet, Elif'tir." Sözü de odur. Yani Mecnun Leyla'dır, Leyla Mecnun'dur. Yusuf Züleyha'dır, Züleyha Yusuf'tur. Hikmet Elif'tir, Elif de Hikmet'tir.

Tasavvuf ile ne zaman tanıştınız ve hayatınızda neleri değiştirdi?

Tasavvuf tanışılacak bir şey değil diye düşünüyorum. Bir tercih de değil, bir hobi de değil, bir iş değil, okulu okunacak bir şey değil tasavvuf, varılacak tek yol, gidilebilecek tek

yer, yürünebilecek tek yoldur. Tasavvuf bir insanın ilgilenmesi onu yükseltmez, alçaltmaz ona hiç bir şey yapmaz. Tasavvuf nefes almak gibi bir şeydir. Biz maalesef tasavvufsuz nefes alamıyoruz. Ben sadece nefes alıyorum. Mana göğümde nefes alıyorum, öyle söyleyeyim. Çocukluktan beri dünyaya dolmuş insanlara üstü biraz soğukluğum vardı. Dünyaya alışamama durumum vardı. Hep yabancı geliyor herşey hala. Tasavvuf kalabalıkta insana yalnız kalmayı öğretir. Kalabalıklıktır, insanlıktır ama yalnızlıktır. Tasavvuf yani yürünebilecek tek yoldur.

Hangi yazıları seviyorsunuz? En çok etkilendiğiniz kitap hangisi?

En çok etkilendiğim kitap Fihimafih'tir. Çok kişi bilmez Fihimafih; içi özünün özü demektir. Mevlana'nın sohbetlerini içerir. Halk ve Mevlana'nın sohbetlerini içerir. Halk Mevlana'ya soru sorar Mevlana da onlara halkın anlayacağı şekilde cevap verir. 65-70 tane fasıl geçer, yani konu geçer Fihimafih'de. Genelde böyle biraz derin çok kişinin bilmediği kitapları okurum. Türk yani günümüz modern edebiyattan da okuduğum üstadlar var tabii ama birbirinden ayırmam. Hepsisi güzel edebiyat yapıyorlar. Ben edebiyat da okurum zaman zaman ama mana ve vatan kitapları okurum.

Sizi en iyi yansıtan şiiriniz hangisi?

Var demlendik bir kere hasretinle, artık gelsen de eyvallah gelmesen de.

Kitaplarınıza verdiğiniz konuları neye göre belirliyorsunuz?

Gül kokusuEfendimiz'in (s.a.v.) sevdiği bir kokudur. Fesleğen benim için özel bir çiçek, onu gördüğümde aklıma zaten fesleğen gelir. Özeldir benim için, kokusu da çok güzeldir. Dediğim gibi kitapları renkli yapıyorum çünkü gençlere seslenmek istiyorum.Kitaplarda gençler bir söz var ya " Ne istiyorsa benden o sözümü dinleyecekse o âleme girecekse o mana âlemine girecekse ters takla da atarız." Yani kokulu kitap da yaparız, resimli kitap da yaparız yeter ki onlara sıcak olalım. Onlar bizi sevsin, yeter ki öyle olsun.

Elif ile başlayıp vav ile devam ettiniz. Bundan sonraki kitaplarınızda başka harflerle ilgili planlarınız var mı?

Yeni kitabımızın ismi Eyvallah 2 olacak mart gibi çıkacak inşallah. Nasipse şubatta da olabilir. Doğum günümde 10

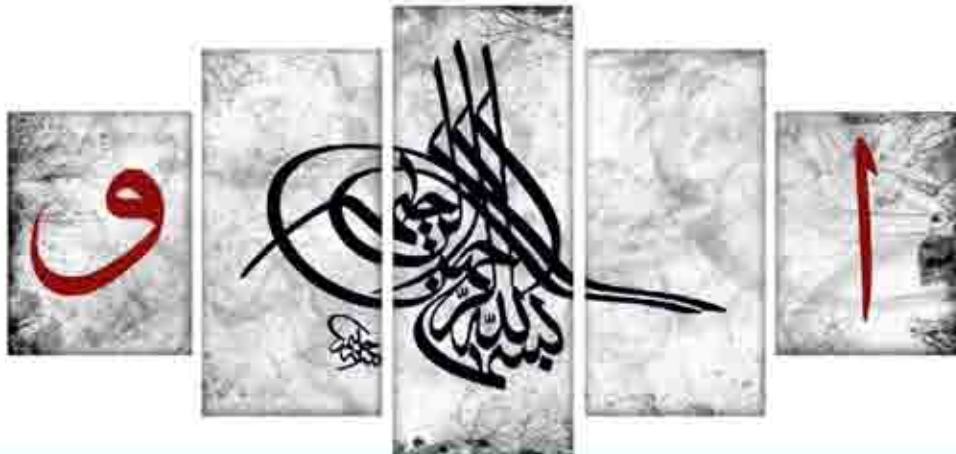
Şubat'ta, doğum günümüne sanmıyorum ama belki oraya da yetişebilir. Eyvallah devam edecek ondan sonra değişebilir. Herşey olabilir, bilmiyorum ya muhabbete göre insanın duygusal konulara önceden plan yapması bence çok doğru değil. Birgün gece bir yağmur yağar kitabın ismi değişir harfi değişir, herşeyi değişir yani bilmiyorum.

Gençlere bir mesajınız var mı? Son bir mesaj ne dersiniz?

Kitaplardan bir şey hissettilerse, seminerdeki söyleyişimizden bir şey hissettilerse ne zaman o hissi bir daha alacağız bilmiyoruz. Birşeyi tadınca onu bırakmayın.

Yani bir kokuyu kokladığımız zaman onu bırakmayalım, o kokuda kalmayalım, o kokunun yayıldığı yer daha güzel, bu koku bize uzaklardan gelmiş o kokunun yayıldığı yeri merak edelim. Yandaki odadan geliyorsa oraya gitmeye çalışalım, bırakmayalım peşini.

Teşekkür Ederiz.

Gençliğim, Eyvah!

Aslında, insanlara öğüt vermeyi pek sevmem. Ama genç yetişkin bir birey olarak gençliğimin şu son çeyreğinde gençlik adına birkaç kelam etmek istedim.

Bunu öğüt değil de 'taze tecrübe' paylaşımı olarak da düşünebilirsiniz.

Üç nimet vardır ki insanların çoğu onları değerlendirmede aldanmışlardır: sağlık, boş zaman ve gençlik. Çünkü bu nimetlerin hiç bitmeyeceğini, tükenmeyeceğini düşünürüz.

Kıymetleri olmadıkları zaman anlaşılır. Hastalıkta sıhhatin, dar zamanda boş vaktin, ihtiyarlıkta da gençliğin...

Bir insan ömrü ortalama yetmiş yıldır. İnsan yaşamını bir çan eğrisi gibi düşünürsek çan kısmı gençliğimizdir. İki yaşında yemek yiyebilmek, yürüyebilmek veya çeşitli ihtiyaçlarımızı giderebilmek bir başarı ise eğer, altmış sekiz yaşında da bunları yapabilmek bir başarıdır. Çocukluk ve ihtiyarlık bazı farklılıklar dışında birbirini tekrar eden süreçlerdir.

Yaşamımızın zirvesi ise bitmeyeceğini, tükenmeyeceğini sandığımız, hep var olacağına aldandığımız gençliğimizdir. 'Eyvah'larla, 'keşke'lerle dolu ikinci çeyrek, ikinci yarı yaşamak istemiyorsak bugünlerin değerini bugünlerde bilmeliyiz. Gelecekte bir 'fırtına' bekliyorsak eğer 'rüzgâr'ını bugünlerde ekmeliyiz. İşte o zaman 'eyvah'ların, 'keşke'lerin azabını değil de 'iyi ki'lerin gönül rahatlığını yaşamış olacağız.

Geçen zamanın, yiten gençliğin bende huzursuzluk yaratan bambaşka bir yanı var aslında. Beni var eden, canından can veren bir yan... Şimdi gelelim o meseleye...

"Ben küçükken daha küçücük bir çocukken o çocuk aklımla hep bir an önce büyümeyi isterdim. Büyüyüp kendi ayaklarımın üzerinde durmak, hayatı dilediğimce yaşamak... Ve nihayetinde büyüdüm de. Şu an yirmi dokuz yaşındayım.

Evet, kendi ayaklarımın üstünde duruyorum; elimden geldiğince de hayatı dilediğim gibi yaşamaya da çalışıyorum. Şimdi diyeceksiniz ki 'Ne güzel işte, isteklerin bir bir yerine gelmiş; daha ne istiyorsun?' İnsan, bazı şeyleri yaşlandıkça (yaş aldıkça)

anılıyor. Anlıyorsun ki sen yaşlandıkça, büyüdükçe sevdiğinde aynı şekilde büyüyor ve yaşıyor. Hani şu meşhur yaş problemleri vardır ya: 'Anne babanın yaşları toplamı ile çocuğun yaşı arasında yirmi yaş fark vardır, yirmi yıl sonra bu yaş farkı kaç olur?' diye.

Ne kadar zaman geçerse geçsin o yaş farkı hep yirmi kalır. Sen yaş alırken o, yaşlanır; sen yaşlanırken o, yolun sonuna yaklaşır. Bildiğiniz gibi mayıs ayının ikinci pazarı (08.05.2016)'Anneler Günü'. Elbette ki bir ömrü bir güne sığdıramayız ama hem bu gün vesilesiyle hem de gençliği var eden olması nedeniyle minnet borcumuzu, şükranlarımızı dile getirmek için bunu bir fırsat olarak gördüm. Tüm bu duygu ve düşünceler içerisinde de bir şiir yazdım.

Bu şiiri başta biricik annem olmak üzere yeryüzünde yaşamış, yaşayan tüm annelere ve geleceğin anne adaylarına armağan etmek istiyorum.

► Sinan YAĞCI
Türk Dili Ve Edebiyatı
Öğretmeni

*Cennet annelerin ayakları altındadır
Yıllarca ayaklarının altında aradım cenneti anne
Cennete giden yol bildim ayaklarını
Çok sonraları anladım, aslında bastığın yerlerin cennet olduğunu
Çok zaman sonra anladım bulunduğun yerin cennet olduğunu
Ve çok sonraları anladım anne, cennetin sen olduğunu
Cennet annelerin ayakları altındadır.
'Neden?' diye düşündüm hep,
'Neden?' cennet ayaklarının altında saklı
Saçımı okşayan o narin ellerin cennet değil mi anne?
Tebessüm eden o gözlerin, insana huzur veren o kokun cennet değil mi?
Cennet sen değil misin anne?
Cennet annelerin ayakları altındadır.
Ayak mayak hikâye be anne!
Onlar bütünün parçaları, onlar cennetten birer parça
Yaşarken gördüğüm, hissettiğim cennet sensin anne.
Ben cennete girememekten değil
Cennetimi kaybetmekten korkuyorum anne
Cennetimi kaybetmekten
Seni kaybetmekten
Korkuyorum be anne
Korkuyorum
Korkuyorum*

Fütüvvet Ve Ashab-ı Kefh

► İrem Nur GÜVENÇ 11/AG
Yasemin YÖNTER 11/AE
Gökçen DOĞAN 11/AE

“Fütüvvet bir âlemdir. onun arzı iman,
seması marifet, yıldızı hüdâyet, ayı muhabbet,
bulutu akıl, yağmuru rahmet, bostanı edep,
ağacı taat, meyvesi hikmettir.”

Fütüvvet Arapça kökenli bir kelimedir. Feta kelimesinin çoğuludur. Sözlükte gençlik, kahramanlık, cömertlik anlamlarına gelir. Fütüvvetin hakikati ilk insan Hz. Adem (A.S)'den Hz. Rasulullah (S.A.V)'a kadar nübüvvet ile beraber miras olarak gelmiş, O'ndan Hz. Ali'ye ve ashab-ı kiramın büyükleri vasıtasıyla Ümmet-i Muhammed'e intikal etmiş, bir hâl ve meşrep olarak çağlar boyu yaşatılmıştır. Fütüvvet Adem'in özünde, Nuh'un sebatında, İbrahim'in vakarında, İsmail'in istikametinde, Musa'nın ihlasında, Eyyüb'ün sabrında, Davud'un tesbihinde, Muhammed (s.a.v)'in cömertliğinde, Ebubekir'in merhametinde, Ömer'in hamiyetinde, Osman'ın hayasında ve Ali'nin ilminde kendini gösterir.

İslam dünyasında yüzyıllar boyu fütüvveti konu alan fütüvvetname türü eserler yazılmıştır. Fütüvvetnameler 8 yüzyılda Irak ve İran'da başlayıp zamanla tasavvuf çevrelerine ve mesleki teşekküllere nüfuz eden ve giderek bu teşekküllerin bir çeşit nizamname kimliğine bürünen risaleleridir. Bu kavram Kur'an-ı Kerim'de Yusuf, Kehf ve İbrahim surelerinde geçmektedir. Fütüvvetin Kur'an'da geçen en bizzat kıssalarından biri günümüzde hala sırrını koruyan Ashab-ı kefh'tir. Kehf mağarasına sığındılar... denilerek başlayıp zamanında halkın putlara tapmasından anlatılır. Ashab-ı kefh denilen gençler Aşşin

putperestliği kabul etmeyen bazı onları çağırıp tehdit eder, onlarsa Aksine onu inançlarına davet ederler. yakın bir dağ yönüne giderler. Yolda çoban ile çobanın Kıtmir isimli köpeği de bir mağaraya girerler, dua ederek sorar, kaçtıkları ve mağaraya mağaraya gider.

Mağaranın ağzını kapattırır. İnanca göre gençler

Bu surede 300 veya 309 yıl olarak geçer. Bu sürenin

geçtiğini bilmezler ancak çok az uyuduklarını zannederler. Acıktıkları için bir arkadaşlarını yiyecek getirmesi için şehre göndermeye karar verirler. Onun kılığını değiştirerek halini kimseye bildirmeden gidip gelmesini söylerler. Yemliha şehre geldiğinde çok değişmiş bir şehir bulur. Bu kişi geçen zamanın farkına varır ve o zamanın hükümdarını yanına götürülür. İnanca göre bu hükümdar gençlerin dinindedir. Başlarından geçenleri hükümdara anlatır. Daha sonra gidip arkadaşlarına haber verir. Daha sonra tekrar hepsi uykuya dalarlar. Olayların anlatılmasıyla devam eder.

ölmez, yüzyıllar boyunca uyumaya devam eder.

sonunda ilahi bir şevkle uyandırılırlar. Ne kadar zaman

İnandığı değerleri yaşama uğruna türü sıkıntıları göze alan bu yedi genç bizlere yani bugünün gençlerine değerlere sahip çıkmanın önemini, dünya ve ahiretteki mükâfatlarını anlatmaktadır. Allah'ın inananı gençlerin her zaman yanında olduğunu ve yaşadıkları bu olay tüm zamanın gençlerine anlatmaktadır.

Sen de mi şair oldun BÜRÜTÜS ?

► Kevser TEKİN
Meslek Dersleri
Öğretmeni

Eskiden, yâr deyince kalem elden düşüyordu, şimdi ise metrekareye on beş şair düşüyor... Artık elimize kalem almadan da yazabiliyoruz. İnternet dünyasıyla paylaşıyoruz saniyeler içinde yazdığımız ve adına şiir dediğimiz o metinleri. Ya da yüz kırk karaktere sığdırdığımızı düşündüğümüz o ruh halimize edebiyat diyoruz. Günümüzde herkes biraz yazar, biraz şair olarak geçinmiyor mu? Kişisel sayfalarına bakınca daha on beşinde bir delikanlının aşk acısıyla karşılaşmıyor muyuz? Ve yazmak için illa acılı olduğumuz günleri seçiyoruz.

Üç tarafı denizlerle çevrili ülkemizin her köşesinde sanal klavye taşıyanlar acaba şiirin, edebiyatın hakkını hangi ölçüde verebiliyor? Üzerinde günler, geceler geçirmeden dakikalar içinde yazdığı yazılar, usta yazarlara ayıp olmuyor mu? Tamam, biliyoruz, acınız büyük. Yazıp rahatlamak istiyorsunuz. Ama şiirin kolunu, kanadını niye kırıyorsunuz? Belli kalıplar etrafında aynı sözleri sarf edince valla şiir olmuyor. Kim size "güzel olmuş, harikası, vaauuv" demişse billah yalan. Ne demiş şair: "Benim yazmak için çırpındığım gecelerde siz yoktunuz." Yani adamcağız diyor ki, gel etme eyleme, şiir demeden önce bir kez daha düşün.

Basit gibi görünse de, ortalıkta fazlalık olan ve bazen de kirlilik yapan onlarca metin geziniyor. Ama gençler ne yapsın? Ülkede en çok satanlar arasında olan kitaplara bakınca onlara kızmamak gerek. Süpermarketlerde sakız reyonunda satılan ucuz, basit kitaplar dolanırken kaliteli olanı görmez göz. Okumayınca da yazdıkları "düz metinden" öteye geçmez. Öyle eline şekersiz çay alınca, ortam ışığını azaltınca da yazılmıyor şiir denen meret. Gel sen Şaban'a kulak ver. Ne de güzel yazmıştı Tosun Paşa'da Daver'in kızı Leyla'ya:

*Aşk, kalbimi yakan volkan gibidir
En sevdiğim tatlı kazandibidir.
Leyla, sev beni sokma müşküle
Seninle kaşık atalım iki tabak keşküle!*

Yani o işler öyle kolay olmuyor. Çok sevdiğini söylediğin, ölüp bittiğin insana ne yazılar diziyorsun zamanında. Ama ne demiş Neşet Ertaş: "Yazman gurban oluyum, sevda sırrınan olur." Diyor ki, dur hele, hemen sevda sırrını açma, olur ya ölüm de var ucunda, ayrılık da. Biz ne yapıyoruz peki? Cilt cilt kitap olacak neyimiz var neyimiz yoksa seriyoruz kâğıda. Yazmak, ciddi bir eylemdir. Öyle her kelimeyle oyun oynar gibi değil. Kanaviçeye hafif dokunuşlarla süsler gibi dizeceksin, özeneceksin. Hele şiir... Öyle alt alta yazdıkların hokus pokus demişçesine şiire dönüşüyor mu sandın? Masaya oturup olmadı bu deyip haftalarca bir cümle arayacaksın. Aklına düşen her dizeye kanmayacaksın. Yalancı bahar bile varken, yalancı dize olmaz mı sandın? "Seninle şöyle bir oturup konuşamadık. Birbirimizi görmeden yaşıyoruz farkında mısın?" diyen Sabahattin Ali, kim bilir yârini kaç gün göremeyince yazmıştır bunu.

Önce edebiyatımıza dair kaliteli eser veren ne kadar yazar-şair varsa okuyacağız. İyice pişeceğiz, pişireceğiz kendimizi. Ondandır oturucağımız o masaya. Sonrası zaten gelecek. Ne çaya gerek duyacaksınız, ne de loş bir ortama. Göreceksiniz ki yazdıklarınız sahidan şiir olmuş. "Gözlerin âleme hükümdar olmuş/ Mührü Süleyman'dan güzelsin güzel" dizelerini yazabileceğiniz kıvama gelince alın elinize tekrar kalemi. Ya da "Seni sevip çekildim, dedim dünya bu kadar" diyen Süleyman Çobanoğlu gibi de yapabilirsiniz. Sevdik diye de yazmak farz olmuyor efendim.

İyi okurlar olursak biz de günün birinde iyi şiirler yazarız belki. Hem belki Şirinler'i de görürüz...

Nur Peygamberim

Tanımak istedi yüce yaradan
Elçi seçti bu fani dünyadan
Alemlere rahmet olarak gönderilen
Benim güzel Nur Peygamberim (s.a.v.)

Nurundan yaratmıştı
Terbiye edici yüce rahımandı
Kimsesi yoktu bir garip öksüzdü
Benim güzel Nur Peygamberim (s.a.v.)

Güneşidir kâinatın
Uğruna yaratıldı yaratılmış olan
İncil'de Tevrat'ta bahsedilen
Benim güzel Nur Peygamberim (s.a.v.)

Nasıl da sevdi ümmetini
Yanağında çelik miğferi
Uhu'taydı yanmıştı canı
Benim güzel Nur Peygamberim (s.a.v.)

Yüreğim yanıyor gözlerim ağlıyor
Ümmetinin sonu kötüye gidiyor
Şefkat dinliyor dua ediyor
Benim güzel Nur Peygamberim (s.a.v.)

Görmesem de seni çok sevdim
Çarpıyor adını duydukça yüreğim
Titriyor ellerim korkuyor gözlerim
Benim güzel Nur Peygamberim (s.a.v.)

➤ Leyla ŞİMŞEK
Açık Lise

Mehmet Akif'in Gençlik Modeli

*Asımın nesli diyordum ya nesilmiş gerçek
Çiğnetmedi namusunu çiğnetmeyecek*

M. Akif burada Asım'ın nesli derken neyi kastetmiş çoğumuz bilmiyoruzdur sanırım? Bilhassa bu yazıyı yazmadan önce ben de bilmiyordum. Lakin merak etmiyor da değilim. Asım'ın nesli olabilmek için merak etmek kâfi değil efendim. Şairimiz Asım'ın nesli derken; ahlaklı, haysiyetli, imanlı, tek gayesi Allah'a hizmet etmek olan vatanına milletine katkıda bulunmak olan tam anlamıyla insanlığa örnek bir gençliği anlatıyor. Şimdi de Asım derken Akif'in kimi örnek gösterdiğine bakalım.

ASIM'IN SIRRI ÇÖZÜLÜYOR...

Arıların Koruduğu Sahabe

Hz. Asım ashab-ı kiramandır. Tüm hayatını Allah yolunda geçirmiştir. Her şey Uhud Savaşı'nda iki müşriği öldürmesiyle cereyan etmiştir. Bu kişilerin annesi olan Süfyan Asım'dan intikam almak için ant etti. Diğer müşrikler Hz. Peygamber'e gittiler. Bizden bazı kişiler İslamiyet'i seçti. Lakin bize dini öğretecek biri lazım diyerek Asım'ın da olduğu 10 kişilik bir muallim heyeti gönderildi. Müşrikler onlara tuzak hazırlamışlardı, aralarında çetin bir savaş başladı.

Asım ölene kadar savaştı, Asım şöyle dua etti: Rabbim ben bu ana kadar senin dinini korudum, sen de benim bedenimi koru. Asım sonunda şehit oldu. Süfyan cesedine yaklaşınca cesedi arılar kapladı. Süfyan, akşam olunca çekilirler, dedi. Lakin havada hiç bulut yokken muhteşem bir yağmur yağmaya başladı ve Asım'ın cesedini götürdü. Hz. Ömer, Asım'ın lafı geçerken "arıların koruduğu sahabe" derdi. Sözlerimin başında da demiştim ya Asım'ın nesli olabilmek için merak etmek kâfi değil efendim. İşte Asım'ın nesli nasıl olunuyor görünüz her biriniz. Sanırsam anlamışsınızdır M.Akif'in Asım diyerek kimi kastettiğini.

ASIM YA DA HALUK OLMAK

Asım ve Haluk... Yepyeni iki genç modelin iki farklı nesile vücutlanmış ismi. Aynı dönemde yaşayan iki şairin iki ayrı gençlik modellemesi. Haluk Tefik Fikret'in öz oğlu, Asım ise M.Akif'in hayal ettiği gençliğin adıdır.

Halide SAKALLI 11/AF
Büşra BAYSAL 11/AG

Haluk Batı eğitimi görmüş, farklı medeniyetlerin kültürünü yaşamış kendi kültüründen uzak bir genç. Aynı zamanda Tefik Fikret'in kendi oğlu üzerinden gösterdiği gençlik modeli. Haluk batıda olduğu sırada farklı kültürlerin etkisine girdiğinden dinini de değiştirdi.

Bir Hristiyan olarak 1965'te bir kilisede rahipken ölür. Yani 1915'lerde ve sonrasında Çanakkale ve Kurtuluş Savaşları'nda Haluk'u göremeyiz. M.Akif'in gençlik modeli olan Asım'a gelelim. Mehmet Akif'in Safahat adlı eserinde Köse İmam'ın oğlu olarak geçer. Askere gitmeden önce vurdumduymaz olan Çanakkale Savaşı'ndan sonra zalimlere adaletsizliğe ve haksızlığa karşı dimdik duran batıya gidip gelse de batının sadece ilmini alan ve kendi kültüründen uzaklaşmayan bir genci anlatır. Bu gençlik manevi değerlere bağlı bir nesildir.

Çanakkale Savaşı'nı kazanan bu nesildir. Asım ve Haluk iki farklı gençtir. Asım tarihi ile bütünleşmiş bir gençlik, Haluk ise tarihinden kaçanların ismi olmuştur. M. Akif, T.Fikret'in ortaya koyduklarını günümüz gençleri olarak çok net bir şekilde görebiliyoruz. Bizler Haluk gibi köklerinden kopmuş bir gençlik değil Asım ile imanlı ahlaklı bununla birlikte bütün ilimlerle donanmış dimdik duruşlu bir gençlik hayali kuruyoruz

► Serdar SOYTÜRK - 12/B

Karikatür Diyer ki

➤ Kübra DEMİR - 12/AS

Saklı Cevher

*Bize göre deli dolu anlarımız
Aslında tehlikeli zamanlarımız
Umutsuz ve karamsar olanlarımız
Bu gençlerin diğer adı saklı cevher
Dost dost diye nicesine sarılırlar
Sahte kalabalıklarda yok olurlar
Sorduğunda her şeyin farkındadırlar
Bu gençlerin diğer adı saklı cevher
Geçirirler tüm vakitlerini boşa
Zoru başarmak çok zor, hayatı yaşa
Vakit geçer, gelir akılları başa
Bu gençlerin diğer adı saklı cevher
Dolu bardak, nereden bakıyorsan bak
Zorluklarla savaştığında gelir tat
Bunu bize öğreten, seodiren hayat
Bu gençlerin diğer adı saklı cevher
Siz gönül koymayın bana hemdemlerim
Hayat sadece gülmüş eğlenmek değil
Ayrıca bunları daha iyi bilir
Bardığımız boz kalmış suç bende değil!*

İSTE BEN

Yürüyorum

Kereye gideceğimi bilmeden yürüyorum

Kalbimin karanlık odalarından kaçıp

Bütün acıları, sıkıntıları, üzüntüleri arkamda bırakıp

Çaresizce yürüyorum

Yoruldum

Kayatın zorlukları karşısında ummadığım kadar yoruluyorum

Kalbimin dökülen parçalarını toplamaktan yoruluyorum

Canımı dişime takıp

Mücadele etmekten artık yoruluyorum

Düşünüyorum

Kızla gelip geçen ömrümden ne yaptığımı düşünüyorum

Durmadan akan gözyaşlarımın nedenini düşünüyorum

Ker şeyi geride bırakıp

Geçen ömrümü düşünüyorum

Korkuyorum

Kayatımın kötü geçmesinden korkuyorum

Zorlukların beni bir mahkûm gibi hapsetmesinden korkuyorum

Karanlık geceler içinde kalıp

Yalnız olmaktan korkuyorum

Hissediyorum

Bir gün hasretin biteceğini hissediyorum

Kapalı kapılar ardından olan umudu hissediyorum

Zor günlerin geleceğini hissediyorum

Dinliyorum

Kalbimin hiç bitmeyen iniltilerini dinliyorum

Çaresizlik içinde kalıp acı içinde haykırdığını dinliyorum

Kendimi üzmeyi bırakıp,

Kalbimin sesini dinliyorum

► RABİA İMAMOĞLU - 12/AS

Talihsiz Kelimeler

Toplumca Israrla Öğrenilmemeye Devam Edilen ve Milletten Çekmediği Kalmayan O Talihsiz Kelimeler...

yazılış türü vardır.

Eşortman, aşortmen, aşofmen

Öncelikle doğru yazımıyla başlayalım; "eşofman". TDK'den baktık, tescilledik, yalanımız yok.

Puaça, poğça

Hemen düzeltiyoruz: "poğça". Seyyar satıcı afişi görme talihsizliğinde bulduysanız dikkat etmişsinizdir, bin bir çeşit poğça

Bisküvüt, püsküüt, bisküvit, püskevit

Söylenişi on çeşit farklılık gösterse de bu sözcüğün doğru yazılışı "bisküvi", doğru okunuşu da ne tesadüftür ki yine bisküvidir. Afiyet olsun.

Halüsülasyon, halüsünasyon, halisülasyon

Doğrusu, "halüsünasyon". Halüsünasyon görmek isteyenler için halüsülasyon olarak kullanılması

tabii normal olabilir.

Pattez, pattiz, patatez, patitis

Fastfood restoranlarına alternatif isim bulmakta güçlük çeken firmalar soluğu "patates" kelimesinin yanlış kullanım denizlerinde aldı. Sonra oldu o mekân isimleri Patato, Potato, Patatos...

Oparlör, apörlö

Doğrusu, bir zahmet "hoparlör". Çoğu zaman satıcısının dahi kapısına "apörlö bulunur" şeklinde ibare yazmasına karşılık bu tür ürünlerin yanında kullanım kılavuzuyla beraber telaffuz

kılavuzunun da getirilmesi lazım.

Pantolon, pantelon, pantul

"Pantuları çektim" gibi bir ibarenin sözlüğümüze kazandırılmasının gönülden destekçisi olsak da bu kelimenin doğru yazılışı "pantolon" şeklinde sevgili okur.

Eksoz, egzost, ekzoz

Sanayi sitesinin bitmez çilesi, esnafın... Sanırsız oto tamir bu kelimedenden çıktığı kadar hiçbir şeyden çekmedi. Adeta dil bilimin kanayan yarası olan bu sözcüğün doğru kullanım şekli "egzoz". Gel de dilin varıyorsa söyle, varıyor?

Tualet, tulevet, tovalet

"Tuvalet". Yanında bedava olarak WC ibaresinin de yanlış kullanımlarıyla beraber gelen bu sözcük, kişilerin pek umuruzda olmayacaktır.

Eh, onunla tekrar tanışmanın zamanı geldi. "Şarj" a merhaba deyin. Doğru kullanımlı, TDK'den onaylı, şarj.

Alıntı / İnternet

Ah Bu Sanal Hallerin Gözü Kör Olsun...

Hâlâ tuşlu telefon
kullanan o dava
insanına selam olsun!

Dokunmatik telefonlar çıktı ama mertlik bozulmadı merak etmeyin. Keşke bozulan mertlik olaydı sadece. Biz, kim bilir ekrana her geri dokunup gezerken dünyayı, nelerimizi kaybetmişizdir. Sakın akıllarınızın hepsini telefonlara verdik demeyin ha. Tamam, ismi "akıllı telefon" ama bize de biraz kalaydı iyi olurdu. Akıllarımız hâlâ yerinde değil mi? İnattı tuşlu telefon kullanan o davasına sadık, gönlü güzel insanlara selam olsun! Bizden geçmiş artık... Evet, ne diyorduk "Dokunuyorum, o halde varım!"

Ben seni whatsapp durumunu gizli yapasın diye mi sevdim yârim?

Hele hele en can alıcı noktası, belki de istediğimiz kişiye istediğimiz an, hatta sınırsız oküde ulaşabiliyor olmamızdır. İki kişim iki kişi isteyince oluyor. Afi güküm ver güküm hesabı. Ama bu sanal dünya, insanı her an "online" ve "görünür" yapmaktan çekinmiyor. Canım, belki görüşmek istemediğimiz insanlar vardır. Ne diye saniye girip çıktığını gösteriyorsun ki. Yani illa kendimi görünmez mi yapayım ayarlardan. Bu gizemli tavırlara ne gerek var? O kadar online hız ki kendimizle baş başa kalacak olsak ikinci kişi bir başkası oluyor.

Bizleri bugün de prizsiz bırakmayan Allah'a bir kez daha şükret!

Size mutluluğun resmini çizemem, resmim kötüdür benim. Ama şu fotoğraf karesi var ya, mutluluğun doruk noktasıdır. O kadar bağlıyız ki artık onlara, beş dakika bakmasak hayatı kaçıracak gibi oluyoruz. Sakin ol ve elindeki o telefonu en yakın prize tak. Derin bir ohh çek. Mis gibi nefes al. Dur hemen verme. Nefesi geçdir önce içinde. Telefonunun en ucra noktalarında nasıl geziyorsa elektrik, sen de nefeslerini geçdir damarlarında...

- Anı bir depremde nereye sığınacağınızı biliyorsunuz değil mi çocuklaaaaar?
- Eeevet öğretmenim. Prizlere en yakın yere!
- ...!

Tutmayın beni uleyyn, şu tweetle ne gündemler sarsarım!

İçimde, nasıl anlatsam bir şeyler kopuyor. Sanki bir kuş çirpiniyor; tweet, tweet, tweet diye. Yazmasam vallaha içimi favlar basar! En sevdiğim alan burası. Herkes klavyeden bir at kuşanıp sahalara iniyor. Yaz babam yaz. Akdına gelen ne varsa, gündeme dair döküyor içini. Biri de demiyor ki, "aga biz n'apıyoruz? İttıyla öke kurtarılır, organizasyon yapılır, edebiyat parçalanır. Burası öyle bir saha ki doğru-yalan ayrımı gözetmeksizin bir tweet alıp başını gidiyor o kuşun kanatlarında. Sen, senden ölmeyana, başkası bir diğerine sayıp duruyor. 140 karakter olacak diye çattığımız o göbekler yarın bizden hesap sorar. Ouyy davul gibi şişmişim, o son tweet'i yazmayacaktım!

Kahve ve çikolatamız HAZIR, kameraları açabilirsiniz!

Durun! Hazır tabaklar doluyken bir besmele, ay pardon, bir retrica çekelim! Maalesef içi dolu o can alıcı tabakları hunharca, acımadan paylaştığımız bu sahaya diyecek bir çiftten fazla sözüm var. Gezdiğin, gördüğün bizim olsun eyvallah; ama yediklerini içtiklerini neden pazara seriyorsun? Can bu can... Gözü kalıyor işte. Yiyecek için ama paylaşmayın. Ama masa üstünde bir kitap, yanında kahve ve altında bir notla fotoğraf paylaşınca içi nasıl huzur buluyor insanın, değil mi? Hele bir de beğeniler üst üste gelince, ohh... Pencüse, değmeyin keyfimiz! O bu değil de, bugün instagram için kaç kahve pişirdin?

Bizler, bunları ve daha nicelerini kullana kullana bir şeyleri yitirdik. Ve yitirmeye de devam edecek gibiyiz. Diyeceksiniz ki, tweet atmanın, fotoğraf paylaşmanın ne acısı olur ki? Farkında olmadan bizi öyle bir yola sürüklüyor ki artık biz onları değil, onlar bizi yönetiyor. Yalnızlaştık, farkında değil misiniz? Önceden biri bize fotoğraf çeksin diye yoldan geçen birine "merhaba" deyip kamerayı tutuştururduk eline. Şimdi ise kendi kendimizi çekiyoruz, üstüne bir de gülümsüyoruz. Ağlayın demiyorum ama içe dönük bir hayata mahkûm oluyoruz böylece. Kulaklıklar takip otobüsten soyutuyoruz kendimizi. Yeter ki oradaki muhabbetler değmesin kulaklarımıza.

➤ Kevser TEKİN
Meslek Dersleri
Öğretmeni

Toplumdan uzaklaşalım yeter ki. Annesi, dört beş yaşındaki çocuğun huzursuzluk veriyor diye eline tablet tutuşturuyor. O da okuma yazma bilmeden kendince "dokunduruyor" ekrana. Daha nice örneklerini yaşıyoruz. Elbette faydaları, kolaylıkları bir bu kadar var. Ama ölçüsünü kaçırdık bazı şeylerin, güzelliği de sonüp gidiyor. Artık birbirimize dokunalım. Birbirimizin derdine, sevincine dokunalım. Yarasına, tuzuna dokunalım. Sözüne, sazına, duasına dokunalım.

Birbirimize bitmeyen şarj olup derman olalım, omzuna dayanak, sırtına dağ olalım. Gelin, aynı ağa bağlanmış gönüller olalım. Hayata kabloların geçici enerjisiyle değil, birlikle, samimilikle bağlanalım. Elektriklin koparamadığı kökü ve içten bağlarda buluşmak ümidliyle...

MEZUNLARIMIZ

12/A: "Az mevcutlu lakin
hepsi bir arada pek gürültülü"

12/B: "Akademik başarısı tam olarak
istenilen düzeyde olmasa da özelde
her biri pırlanta gibi"

12/C: "Küçük kıvılcım
bekleyen sönmüş bir volkan"

12/D: "Ortaya çıkamamış ceherleri ile
daha başkalaşmamış kömür gibiler"

12/AB: "Enerjik, sempatik, keyifle dersin işlendiği muhabbetin dip yaptığı sayısız görünümlü sınıf"

12/AC: "Kahve gibi bir sınıf. Kimine göre acı, kimine göre asırı şekerli, kimine göre tam kıvamında..."

12/AD: "Herkes tarafından sevilen, okulumuzun en sempatik sınıflarından biri"

12/AE: "Munis, sakin ve edepi ağabeyler sınıfı"

MEZUNLARIMIZ

12/E: "Huzur, neşe, masumiyet.
Kısaca neşe bahçesi."

12/F: "Zeki, çevik ve gezeve."

12/G: "Aziz Bayraktar İHL ruhunu her
davranışlarında hissettiren,
arkadaşlarının hakkını her daim
gözeten, güzel insanlar sınıfı"

12/H: "İlgi ve meraklı
bakışlarıyla dersi dinleyen
hanımefendiler sınıfı"

12/K: "Okulumuzun en renkli karakterlerinin bir arada bulunduğu, neşe kaynağı"

12/L: "Birbirlerini sadece arkadaş gibi değil kardeş gibi gören bir sınıf"

12/M: "Hal diliyle anlatıyordunuz, aslında her şeyi, tüm kalbinizle siz kaybolamayacak bir nesilsiniz"

12/AF: "Eğlencesi bol, sıcacık samimi bir sınıf"

MEZUNLARIMIZ

12IAG: "Her biri birer melek,
biri matruska"

12IAH: "Seyirlik değil ömürlük,
nevi şahsına münhasır
İngilizceci sınıfı"

12IAK: "Okulumuzun başına gelmiş en
güzel şeylerden biri 12 AK"

12IAL: "Kıpır kıpır heyecan dolu,
az atarlı - giderli ama pırlanta
yürekli bir ömür yasanması..."

12/AN: "Sevgili saygılı aynı zamanda başarılı SAİHL'nin incisi"

12/AP: "Çalışkan, hanımefendi, terbiyeli. Var mı sizin gibisi?"

12/AR: "Okulun kendi kendine yetebilen, gelecekte güzel yerlerde göreceğimiz başarılı sınıflarımızdan"

12/AS: "12 kişiydiniz tıpkı 12 hicri ay gibi, biriniz eksik olsa tamamlanmazdı bu güzellik"

- Kombi
- Radyatör
- Tesisat

Osman Erduran
0533 380 71 59
0216 496 00 10
Akınar Mah. Akşemsettin
Cad. No: 21 Sancaktepe / İST.

Yiğit Kardeşler

Ucuz Ve Kalitenin Tek Adresi

Mehmet Yiğit - 0507 739 57 66

Osmangazi Mah. Mimar Sinan Cad.No:87 Samandıra / İstanbul

NADİR ÇARŞI ÇARŞI

Nadir Çarşı

Çocuk Giyim, Ayakkabı, Hediyelik Eşya,
Züccaciye, Elektronik, Çeyizlik, Kozmetik
Bijuteri, Hırdavat, Plastik

Bizi İzlemeye Devam Edin

Merkez: Eyüp Sultan Mah.
Osmangazi Cad. No: 42 A
Samandıra / Merkez
0216 311 56 46

Şube: Osman Gazi Mah.
Hilal Cad. No: 22 A
0216 311 11 25

Bayraktar Bursu

Öncülerden Olma Yolunda

**Bizi Tercih Eden Her
Öğrenciye Burs Veriyoruz**

300-350 Puan Aralığına : 100 ₺
+ Öğle Yemeği

350-400 Puan Aralığına : 200 ₺
+ Öğle Yemeği

400-500 Puan Aralığına : 300 ₺
Öğle Yemeği + Servis Desteği